

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122011541
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Hanzlík Šuleková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4122011541.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Luciou A. B., v trestnej veci obžalovaného C. D. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, s použitím § 127 odsek 4 Trestného zákona, § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 16.02.2024, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

C. D. narodený XX.XX.XXXX E. F.,
trvale bytom G. H. XXX, I.

sa uznáva za vinného, že:

v období od 25.04.2010 do 12.02.2020 v Nitre, na J. K. H. X L. F. M. K. H. XX v byte v ktorom býval v spoločnej domácnosti v tom čase so svojou manželkou – poškodenou N. L. O. a ich synmi mal. poškodenými C. nar. XX.XX.XXXX a L. nar. XX.XX.XXXX a na iných miestach spôsoboval poškodeným fyzické a psychické utrpenie tým, že poškodenú N. L. O. opakovane fyzicky napádal tak, že ju udieral päšťou do tváre, fackal ju, takmer denne hľadal zámienky na hádku, čo skončilo vždy bitkou poškodenej, raz keď bola poškodená na toalete, kde sa nemohla brániť, rozbil dvere a bez akejkoľvek príčiny ju zbil rúčkou od metly, a keď mu povedala, že mu nebude platiť mobilný telefón tak začal rozbíjať taniere a biť ju, dňa 25.04.2010 ju udieral päšťou do oblasti tváre tak, že jej vybil zuby, bola v bezvedomí, počas pobytu na Silvestra 2019 hodil po poškodenej veľkú šálku s čajom, keď ležala posteli, zbil ju nerezovou kanvicou, vždy ju obviňoval, že ho vyprovokovala, vždy za všetko mohla iba poškodená, keď sa mu niečo nepáčilo, hádzal o zem rôzne predmety, vyhrážal sa, že ju zlikviduje, zoberie jej deti, v noci nespávala, lebo sa jej vyhrážal, že jej ostrihá vlasy, opíli nechty, nadával jej, že je kurva, filčka, piča, žiaril na ňu, hovoril, že keď ju nebude mať on, tak nikto iný, vo viacerých prípadoch fyzicky napadol poškodenú a vulgárne jej nadával v prítomnosti maloletých synov, mal. poškodených C. nar. XX.XX.XXXX a L., nar. XX.XX.XXXX opakovane bil, udieral ich päšťou do tváre, kopal na zemi, zbil ich hrablami, kričal na nich, že ich zabije, že ich nenávidí, v lete 2019 na chate v Chalmovej mal. poškodeného C. udrel päšťou do tváre v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho kopal do oblasti tela, mal. poškodeným vulgárne nadával, hovoril im kokotko, moja posledná šťastná spermia, potkani, ponižoval ich, že sú hlúpi, vyčítal im, keď sa im niečo nepodarilo, pričom uvedeného konania sa dopúšťal tak pod vplyvom alkoholu ako aj v triezvom stave, čím poškodenej N. L. O. spôsoboval fyzické a psychické utrpenie, ktoré zanechalo na jej psychike nepriaznivé následky a to emocionálnu dekompenzáciu a psychický diskomfort, manifestné v jej prežívaní a navonok v správaní, v aktuálnom psychickom stave mal. R.K a A.K sú manifestné znaky psychického diskomfortu, v ich prežívaní dominuje stres, strach, nenávisť a odmietnutie,

v období do 15.02.2020 do februára 2021 na rôznych miestach v meste Nitra sledoval poškodenú N. L. O. tak, že jej niekoľkokrát denne telefonoval v rôznych hodinách pod zámienkou, že chce vedieť ako sa majú deti, avšak týmto iba zisťoval, kde sa poškodená nachádza, chcel sa s ňou stretnúť, čo ona odmietala, vyhrážal sa, že keď ju nebude mať on, tak ju nebude mať nikto, že ju o všetko pripraví a nič jej nezostane, keďže ešte neboli po rozvoze majetkovo vysporiadaný, podával na ňu nezmyselné trestné oznámenia a podania, písal jej SMS správy s tým, že už mu končí podmienka a príde domov, v správach

odpočítaval dni do skončenia podmienky, vyhľadával prítomnosť poškodenej, sledoval ju, nedával jej žiadne peniaze, pričom v dôsledku tohto konania sa bála o svoj život, deti sa báli chodiť von a keď niekto u nich zazvonil, tak mali strach,

t e d a :

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť, a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas a na viacerých osobách,

t ý m s p á c h a l :

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, s použitím § 127 odsek 4 Trestného zákona, § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona.

Za t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 3 Pv 205/20/4403, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 22.12.2022 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému C. D. (ďalej len „obžalovaný“) a na hlavnom pojednávaní v dňoch 24.03.2023, 02.06.2023, 19.07.2023, 06.09.2023, 22.09.2023, 08.11.2023, 06.12.2023, 17.01.2024 a 16.02.2024 vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného, svedkyne M. P., prehratím záznamu o výpovedi poškodenej maloletých L. a C. D., prečítaním zápisnice o výpovedi poškodenej N. L. D. C. (t.č. Berto), svedkov N. E., G. M., N. Q. A., O. R. D., L. D., A. D., N. S. Q., Q. Q., A. O., Q. B., výsluchom znalkyne Q. Q. T., prečítaním znaleckých I. I. Q. S. J. a Q. D. C. ako i prečítaním listinných dôkazov a tiež oboznámením ostatného spisového materiálu a pripojených spisov.

Obžalovaný C. D., na hlavnom pojednávaní dňa 24.03.2023 poprel spáchanie skutku s výnimkou jedného incidentu. Uviedol, že s bývalou manželkou sa zoznámil v rokoch 1997/1998, kedy bola ešte na strednej škole, keď mu pomáhala upratovať pri prerábke bytu. Ostali priateľmi, chodila k jeho prvej rodine hrať sa s jeho deťmi. Ich vzťah začal v roku 2007, keď sa im narodili dvojčičky. Po ich narodení sa rozviedol s prvou manželkou a v roku 2010 si zobral poškodenú. Brali sa z lásky, ich vzťah bol zo začiatku harmonický, nemali žiadne problémy. V apríli 2010 prišli veľké deti bývať k nim na Fatranskú 8, Nitra, kde býval s poškodenou a dvojčičkami. Medzi veľkými a malými deťmi bol súrodenecký boj, pretože dvojčičky odháňali veľké deti, aby išli bývať k svojej mame. Vtedy sa stal incident, ktorý popisovala poškodená, že ju udrel. Situácia bola vyhrotená, poškodená ho začala škriabať na tvári, stiahla mu okuliare a tak sa to stalo. On sa jej za to ospravedlnil a mrzelo ho to. S výnimkou tohto incidentu bol ich vzťah harmonický, on nepožíval alkoholické nápoje, nechodil do krčmy. Poškodená mu nadávala keď si dal jedno pivo, že smrdí ako „hnúšťanský dedo“. Počas víkendov chodili do Podhorian, kde žije jeho matka. Poškodená v poslednej dobe nechodievala pravidelne k jeho matke, pretože si nerozumeli. O svoje štyri deti sa počas víkendov staral, mal ich rád. Nikdy medzi nimi nerobil rozdiely. Nemohol mladším deťom ubližovať, lebo by to videli staršie deti.

K spoločnému životu s poškodenou uviedol, že poškodená vyučovala v materských škôlkach anglický jazyk, denne vystriedala osem až desať škôlok, všade mala hodinu a išla ďalej. Neustále bola v pedagogickom kolektíve a aspoň jeden pedagóg by si všimol, že bola týraná alebo že jej bolo ubližované. Poškodená bola hyperaktívna, nestíhala sa venovať deťom a potom sa im to snažila vynahradiť. Obžalovaný má pracovnú dobu od 13:00 hod. do 21:00 hod. alebo od 14:00 hod. do 22:00 hod. Poškodená chodila domov medzi 17:00 a 18:00 hodinou. Deti boli vtedy doma samé so staršími deťmi, ktoré sa o ne starali a vodili ich na krúžky. V rokoch 2012 až 2017 chodili

s poškodenou v Metodicko-pedagogickom centre v Bratislave na školenia. Hlavná lektorka, PaedDr. U. E. bola s poškodenou blízka priateľka a poznala celú ich rodinu.

V roku 2018 – 2019 bola poškodená v extrémnych premenách. Pre celú rodinu to bol ťažký rok, keďže bola celý marec 2018 v Šamoríne. Vtedy mu pomáhala teta P. a cez víkendy jeho matka. On spravil každé ráno raňajky, desiatu a vzal deti do školy. Cez deň navaril. Okolo 14:00 hod., keď deti prichádzali zo školy a on odchádzal do práce, prišla teta P., a keď sa z práce vrátil, zobral ju domov. Takto to trvalo celý mesiac a cez víkendy boli s jeho mamou. Ďalšie mesiace súťažiaci chodili často do Šamorína a on bol s deťmi prakticky sám aj s tetou P.. Raz na tri týždne prišiel k nim domov štáb Markízy, približne 10 – 12 ľudí, ktorí natáčali. Po odvysielaní extrémnych premien v roku 2019 si poškodená začala vyhľadávať rôznych partnerov, najmä cez internet, o čom mu povedala matka keď po neho prišla polícia. Chlapci si to stiahli z internetu. Ona povedala, že má kamaráta Q. F. z C. a taktiež ho pri tej hádke vyprovokovala k tomu, aby sa s ňou povadil. V roku 2020 sa rozišli a rozviedli sa. Potom ju nevyhľadával, nevedel čo poškodená robí, kde robí, kde žije. Obžalovaný trpí cukrovkou a v roku 2020 sa mu zapálila noha a chceli mu ju amputovať. Každý deň za ním chodili zo zdravotnej služby ADOS mu ju preväzovať. Na dvoch barľách by ťažko chodil a vyhľadával poškodenú.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že s poškodenou bol naposledy vo februári 2021, keď išiel do potravín zo Zobora. Kúpil chlieb a išiel preč. Odvtedy sa nestretli. S deťmi má súdom zakázaný styk. Vzťah starších detí (R. a L.) a mladších detí (L. a C.) zhodnotil tak, že po tom probléme v roku 2010 sa vzťahy zlepšili. R. a L. si boli bližší a L. a C. si tiež boli bližší. Poškodená mala rada staršie deti, ale bol tam odstup. R. a L. ľúbila dirigovať. Obžalovaný sa snažil všetky štyri deti vychovávať rovnako. Keď C. neposlúchal, dostal po zadku, ale to je asi tak všetko. Fyzicky ich netrestal, vulgárne im nenadával. Možno keď sa s poškodenou hádali, padlo aj nejaké vulgárne slovo z oboch strán. Poškodená prišla k dvojčikám raz za týždeň, zobrala ich do obchodu a kúpila im všetko.

S poškodenou mali konflikt raz za mesiac. Dôvodom hádok bolo, že mala veľa práce a nedostatok času. V škôlkach pracovala od roku 2012 – 2013. Ráno odchádzala do práce okolo 7:30 hod. aj so všetkými deťmi. Od pani P. obžalovaný kupoval byt. Do toho bytu im od roku 2007 chodila pomáhať s dvojčikami. Do extrémnych premien to bolo príležitostne, raz za týždeň, raz za mesiac. V rokoch 2010 – 2018 vyzdvihovali deti jeho starší synovia. Domov skôr prichádzala poškodená medzi 16:00 až 18:00 hod. a potom už bola s deťmi. Víkendy trávili na chate v Krškanoch a na Chalmovej približne od roku 2018. Víkendy trávili spoločne ako rodina. Počas tohto obdobia neprichádzalo k fyzickým útokom v ich domácnosti.

Finančne v rodina fungovali tak, že obžalovaný uhrádzal náklady na byt, potraviny sa kupovali tak ako bolo treba. V roku 2019 mu matka darovala dom v Podhoranoch, poškodená chcela 4-izbový byt, v ktorom v tom čase žili a bol napísaný na syna R.. Byt na ňu prepísal v júli 2019 a v novembri alebo decembri 2019 už mala frajera a vo februári 2020 bol zadržaný. Z toho bytu sa odsťahoval ako ho pustili vo februári 2020 zo zadržania. V tom čase poškodená pracovala v škôlkach. V Terne pracovala odvtedy ako bol V.. On nevedel o tom, že tam pracuje. Išiel tam len kúpiť chlieb. Poškodenej posielal SMS správy, obsah si už nepamätal a pýtal sa na deti.

Sám seba zhodnotil ako priemerne stredoškolsky vzdelaného muža, ktorý nie je výbušný ani agresívny. Nepožíva alkoholické nápoje.

Zastal názor, že poškodená si na neho vymýšľa z dôvodu, aby ho obrala o všetky peniaze, ktoré mal na účte. V roku 2012 mal 130.000,- Eur na termínovanom účte v R. O.. V rokoch 2017 – 2019 si bez jeho vedomia prevádzala peniaze v sumách 5.000,- Eur, 10.000,- Eur a 35.000,- Eur na svoj účet alebo ich vyberala v hotovosti. Celkovo v sume 117.000,- Eur. Dozvedel sa to tak, že ho kontaktovali z banky, aby doplnil minimálny vklad. Zmluva bola postavená tak, že mu nechodili výpisy, jediným disponentom bola poškodená. Jednalo sa o podúčet v rámci bežného účtu, na ktorý mu chodí výplata. Nevedel na čo poškodená tieto peniaze použila.

Iniciátorom hádok bola poškodená, bola temperamentná. V hádkach bola aktívna. Počas nich mu aj vylepila. Skôr mala na vrch. Poškodená na ňom nebola finančne závislá, mala od neho byt (2-izbový) a pracovala. Svoj príjem mala pre seba. Poškodenej sa nikdy nevyhrážal, že jej ublíži alebo že jej zoberie deti.

Neponižoval žiadne zo svojich detí. Nikdy im nenadával. Obžalovaný pracuje s deťmi ako vychovávateľ na stredoškolskom internáte už 8 rokov.

Znalkyňa Q. Q. T. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, na hlavnom pojednávaní dňa 17.01.2024 predniesla znalecký posudok č. 11/2022 v zhode s jeho písomným vypracovaním, zotrvala na jeho záveroch a ku dňu hlavného pojednávania jej neboli známe žiadne

okolnosti, ktoré by mali vplyv na zmenu týchto záverov. Zo záverov znaleckého posudku č. 11/2022 vyplynulo, že osobnosť obžalovaného je s priemerným intelektom a priemernou výbavou pamäťových funkcií, skôr extrovertne orientovaná, bez narušenia integrity a bez narušenia kontrolnej realitnej funkcie, vo vzťahu k okoliu je prítomná senzibilita, podozrievavosť a vzťahovačnosť, doplnená o zvýraznený subjektivismus, vonkajšie podnety tak nie sú vždy dostatočne validizované a kriticky prehodnocované, subjektívne závery obžalovaného potom môžu byť považované za správne a všeobecne platné. Obžalovaný má nezrelú a nízku sebareflexiu, nízku mieru sebakritičnosti, a bola zistená tendencia k modifikácii prezentovaného obrazu o sebe sociálne želateľnejším smerom. Emotivita obžalovaného je egocentrizovaná, plytšia, schopnosť empatie má nedostatočne rozvinutú. Adaptabilita obžalovaného je menej pružná až s prvkami rigidity, v dôsledku čoho správanie síce racionálne regulované a spravidla rešpektujúce základné konvenčné hranice, pri záťaži a napätých situáciách mení svoju dynamiku a prejavy, epizodicky v afektívne náročných a napätých situáciách je možnosť porúch prispôsobivosti, s prejavmi možných afektívnych reaktivít, aj neprimeraných prvkov v správaní. U obžalovaného sú prípadné prejavy agresie viazané na situačne afektívne faktory, konfliktné situácie a konfliktogénne interakcie, prípadne ku kanalizácii môže dochádzať pri kumulácii napätia v dôsledku neriešenia problémov, pri prekročení limitov frustračnej tolerancie. U obžalovaného nie je predpoklad zásadnejších zmien v jeho fungovaní.

Obžalovaný podľa záverov znaleckého skúmania je schopný adekvátne vnímať, uchovávať v pamäti a následne reprodukovat' prežité udalosti a ich podstatné detaily a okolnosti. Nutné je však počítať s nízkou sebareflexiou a nízkym sebakritickým mechanizmom, tendenciou k modifikácii prezentovaného obrazu o vlastnej osobnosti smerom k sociálnej želateľnosti a tendenciou k bagatelizácii a racionalizácii vlastných negatív.

Vzťah obžalovaného k blízkym osobám je charakteristický nízkou mierou empatie, egocentrickým nastavením s plytším emocionálnym zdieľaním, vzťah obvineného a poškodenej nestál tak pred uzatvorením manželstva, ako ani po jeho uzatvorení na hlbšej emočnej väzbe, zdieľaní a akej takej harmónii, zrejme ani na bazálnej miere prejavovanej partnerskej úcty a rešpektu, naopak významne bol sýtený zastúpenou povrchnosťou, prvkami afektívnej a impulzívnej reaktivity, postupným nárastom frustrácie, na ktorej svojej podiel niesol aj výrazný vekový rozdiel manželov.

Motiváciu obžalovaného ako najpravdepodobnejšiu určila znalkyňa ako situačne podmienenú afektívnu reaktivitu s agresívnym priebehom (konanie v afekte), bez ukazovateľov akejkoľvek formy patologického motívu.

Znalkyňa svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní doplnila, že na prijatie záverov pri vypracovaní znaleckého posudku je vždy poskytnutý spisový materiál ako východzí zdroj pred samotným vyšetrením. Nosná časť znaleckého posudku je materiál samotného vyšetrenia, ktoré vykonáva znalec. Metódy sú uvedené v znaleckom posudku, ako aj výsledky a interpretácie výsledkov. Následne je analýzou uvedená komparácia, aby celok dával zmysel a jednotnosť. Výpoveď poškodenej nie je zdrojom formulovania záverov. Je zdrojom informácií, ktoré obvinený pri svojej výpovedi nemusí uviesť pred príslušnými orgánmi alebo v rámci vyšetrenia. Znalec sa vtedy spýta na stanovisko k týmto informáciám aby získal stanovisko vyšetrovanej osoby a aby videl jej reakcie. Pravdivosť ktorejkoľvek strany nie je predmetom hodnotenia znalca, avšak v prípade ak sa znalec opýta vyšetrovaného na informácie, ktoré povedala poškodená aj na základe reakcie vyšetrovaného, znalec získa informácie o jeho spôsobe reagovania pri frustrácii. Či sa mení spôsob jeho výpovede, dynamika, verbálne prejavy, neverbálne prejavy, afekty či sa zužuje alebo rozširuje slovník a či popis vlastného správania je v súlade s tým čo je zistené znaleckými metódami. Napr. keď vyšetrovaná osoba povie, že ju nič nerozhádže a vyšetrovaním je zistená, že v záťažových situáciách má pohotovosť k afektívnej reakcii. To znalci poskytnú obraz.

Obžalovaný neguje, že by týral manželku, a že by sa skutku takéhoto charakteru dopustil, a aj voči deťom. Ak človek udrie niekoho, tak pri primeranom intelektu a primeraných normách vie, že toho druhého nemá udrieť, a to z pohľadu nie právneho, ale z pohľadu že vie, že to tomu druhému ubližuje. Bez ohľadu na silu úderu. Človek potrebuje porozumieť prečo to urobil, a potrebuje zreflektovať, zozrkadliť prečo sa to stalo a čo má robiť, aby sa to neopakovalo. Človek to môže urobiť v afekte, ktorý mu zúži kontrolu. Ak toto o sebe zistí, môže reagovať spôsobom, aby som situáciám predchádzal alebo sa im vyhýbal, alebo vyhľadal pomoc. Cieľom afektu je vybitie si emócií. U obžalovaného boli zistené afektívne rysy agresie. Nárok na kontrolu v afekte nie je patologický. Afekt je možné naučiť sa ovládať, napr. keď odíde z danej situácie. Obžalovaný nepoužíval agresiu ako inštrument na dosiahnutie nadvlády nad poškodenou ani na vytvorenie vzťahovej asymetrie. Obžalovaný bol z pohľadu intelektu schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Pohotovosť k reakcii akciou u obžalovaného je zvýšená a prevažuje nad únikom z tej situácie. Pokiaľ je pre neho situácia náročná je pravdepodobnosť

nezvládnutého afektu. Môže sa správať aj agresívne, môže kričať, voliť hrubší slovník a nie je vylúčená ani fyzická reakcia.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 06.09.2023 znalecký posudok PhDr. Eleny Fortis, znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí č. 22/2022 z ktorého vyplynulo, že osobnosť obžalovaného je osobnosť s epizodickými poruchami prispôsobivosti, so znakmi morálnej uvoľnenosti. V afektívne napätých situáciách možno od neho očakávať neadekvátne správanie, konfliktami sprevádzanej prispôsobivosti. Jedná sa o nútenú adaptabilitu. Emotivita obžalovaného je plytká s egocentrickými rysmi, s nedostatočnou schopnosťou nadviazať emočný kontakt a prispôsobenie. Jeho schopnosť empatie je oslabená, jeho väzby sú nedostatočne citovo sýtené. Vyznačuje sa nízkou úrovňou sebapoznania, s nedostatočne rozvinutými mechanizmami spätnej väzby. Intelekt obžalovaného znalkyňa zaradila do pásma podpriemeru v jeho vekovej kategórii. Úroveň verbálnej inteligencie, všeobecnej úrovni úsudku a myslenia stanovila znalkyňa v strednom až hornom pásme priemeru. Pamäťový výkon obžalovaného je v pásme priemeru. Bez znakov kvalitatívnych porúch v zmysle konfabulácií, ktoré by predpokladalo organické poškodenie CNS. Percepčno-kognitívne funkcie obžalovaného sú bez porúch, vedomie má lucidne, bez klinicky relevantných znakov pre poruchy pozornosti v jej parciálnych vlastnostiach, poruchy vnímania klinicky a psychodiagnosticky nemanifestné. Kontakt s objektívnou realitou nie je celkom prerušený, ale má menší prehľad. Oproti tomu je vzťah k situáciám intenzívnejší a afektívnejší.

Obžalovaný má podľa záverov znaleckého posudku sklony k agresívnemu správaniu. Je napätý afektívny typ. Emocionálne je nezrelý, egocentrický, s priamymi prejavmi egocentrizmu, so zvýrazneným subjektivistickým nastavením. V afektívne napätých situáciách možno od neho očakávať neadekvátne správanie, konfliktami sprevádzanej prispôsobivosti. So sklom k bezprostrednému uvoľňovaniu napätia, ktoré zostáva úplne egocentrické. Schopnosť odďaľovať uspokojenie potrieb je len minimálna. V prispôsobivosti odmietavý, so sklonom k vzťahovačnosti, v správaní s paranoidnými znakmi, s nadmerne uvoľneným správaním, asociálny jedinec so zlou prispôsobivosťou. Prognózu ďalšieho vývoja obžalovaného znalkyňa zhodnotila ako nepriaznivú s ohľadom na to, že obžalovaný nemá vôľu voči zmene vlastného správania zaujíma negatívne postoje voči intervencii zo strany zdravotníckeho personálu a voči psychoterapii vo všeobecnosti. Osobnostné črty obžalovaného sú trvalého charakteru, nie je motivovaný k zmene.

Ako najpravdepodobnejšiu motiváciu konania obžalovaného znalkyňa určila motiváciu podmienenú osobnostnými negatívami, ktoré sú aj možné spúšťače takéhoto správania obžalovaného. Možným spúšťačom jeho správania je neúspešná potreba viazania sa vo vzťahu, s následnou reakciou žiarlivosti a pomstychtivosti. V jeho prežívaní sa objavuje podozrievavosť a obviňovanie, charakteristická je vzťahovačnosť. V štruktúre osobnosti obžalovaného nie sú známky psychotického ochorenia, preto u obžalovaného možno vylúčiť patologickú motiváciu a uvedená motivačná alternatíva nie je jeho osobnosti cudzia.

Obžalovaný má podľa záverov sklony k účelovému skresľovaniu a zľahčovaniu udalostí so sklonom k pseudológii (tendencia klamať), tendenciu skrývať sa, zatajovať svoju skutočnú podstatu s disimulačnými sklonmi (pretvarovať sa, zatajovať, zapierať) a viac-menej vedome hrá určitú rolu v záujme dosiahnutia vlastného cieľa. Špecifickú vierohodnosť výpovede obžalovaného znalkyňa zhodnotila ako zníženú.

Obžalovaný má k poškodenej negatívny emocionálny vzťah, devaluje ju. Za svoje deti označuje len synov z prvého manželstva. Synov z manželstva s poškodenou vytesňuje.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 06.12.2023 znalecký posudok MUDr. Kataríny Romsauerovej, znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria č. 52/2022 z ktorého vyplynulo, že u obžalovaného nebola zistená závislosť od omamných látok, alkoholu ani od iných psychotropných látok a znalkyňa vzhľadom na zistenia nepovažovala za potrebné vyšetrovanie duševného stavu obžalovaného.

Súd podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku v spojení s § 263 odsek 5 Trestného poriadku oboznámil na technickom zariadení výsluch poškodenéj N. L. O. (v tom čase Ing. Adriana Kiss Roháriková) zo dňa 14.05.2021, a to prečítaním jeho prepisu, v rámci ktorého poškodená uviedla, že v 18tich rokoch prišla do Nitry ako študentka. Obžalovaného pozná od septembra 1998. Ako študentka mu išla upratať byt a pri umývaní okien sa jedno uvoľnilo a začalo na ňu padať. Obžalovaný k nej prišiel, chytil okno a odvtedy sa začali rozprávať a zaviezol ju domov. Potom jej začal na internát nosievať kvety, čakával

ju, pozýval ju na výlety. Neskôr sa starala o jeho deti. Potom išli na dovolenku a dali sa dokopy. Jeho manželstvo už vtedy nefungovalo, jeho vtedajšia manželka nechala deti doma a ušla na východ. V tom čase bývala v podnájme a obžalovaný za ňou chodil sporadicky až potom 5 rokov chceli deti, mali nechránený styk, zostala tehotná a narodili sa im dvojčičky. V tom čase bol ešte ženatý. Keď sa narodili dvojčičky, bývala s nimi sama, obžalovaný ich chodil navštevovať, na deti neplatil, daroval jej dvojizbový byt v ktorom bývali. Nakoniec sa rozviedol, a ona na naliehanie jeho matky a sestry súhlasila, že si ho zoberie. S obžalovaným bývali v spoločnej domácnosti od roku 2010 do roku 2020. 7 rokov žili v prvom byte, 4 roky v druhom byte. Vtedy bývali 6ti v 2-izbovom byte. Začala jej chodiť pomáhať pani P., ktorá jej pomáhala aj predtým, v tom čase už poškodená pracovala. Vtedy začali stresy a hádky a stala sa taká vec, že jej vybil zuby. Bol obed, deti behali po byte, obžalovaný chytil „rapel“ za triezveho stavu, dostala bitku, udieral ju päšťami do tváre pred deťmi. Počas bitky mu strhla okuliare, pretože vedela, že bez nich nevidí. Nikdy sa jej za nič neospravedlnil, nebolo mu to ľúto. Poškodená sa hanbila, hovorila, že jej malý hodil autíčko, dala si dermacol, biele víno úsmev na tvári a išla. Vždy si hovorila, že ona je na chybe, že niečo robí zle. Potom začala priberať, robila v noci, ostala sama so 4mi deťmi. V živote obžalovaný neokúpil deti, neprebalil ich, nepomohol.

Stále bola sem tam facka, modriny, monokel, pokým neodpadla, tak to neriešila, hanbila sa ako pes a otec jej povedal, že nemal dcéru na to, aby ju chlap bil a rozviazal s ňou kontakt. Obžalovaný robil rozdiely medzi deťmi. Nenávidel staršieho R., pretože sa podobal na matku. Neskôr sa situácia trochu zlepšila, so svokrou kontakt nemala, svokra nebrala mladšie deti, len staršie. Obžalovaný bol upätý na syna L., ten mohol vždy všetko. Neskôr sa presťahovali do 4-izbového bytu (6 rokov pred výsluchom, t.j. v roku 2015), kedy sa situácia trochu zlepšila, ale intímny vzťah bol narušený. Všetkému bola poškodená vždy na vine a pukancové vrece a kurva a piča. R. nezvládol vysokú školu a išiel bývať k babke na dom, našiel si prácu a o rok školu zvládol ale prosil ich aby na inžiniera už nešiel. R. ju chránil, keď ju obžalovaný išiel biť. Syn L. chodil na strednú školu, ktorá mu išla ale bol lajdák, radšej bol s kamarátmi. Obžalovaný vyvádzať za to, že L. si našiel priateľku Rómku. Potom prišli extrémne premeny, jej chudnutie, obžalovaný ostal impotentný, začal robiť vychovávateľa, ona pracovala v škôlkach a ich manželstvo fungovalo tak, že ráno potichu vstať, nezobudiť otca, obliecť sa, utekať z domu, keď išli deti spať on prichádzal, išiel do obývačky a do druhej – tretej pil, ona sa tvárila že spí, alebo spala a v noci začal podľa nálady vystrájať. Poškodená chcela, aby boli ideálna rodina, aby bolo všetko super, zakazoval jej gélové nechty, vlasy. Potom začal výber do extrémnych premien, v tom čase L. utekal z domu, zo školy, klamal. A púšťal sa do nej. Neskôr sa kúpila chata na Chalmovej na obžalovaného 50tku. Nikdy nedostala darček k meninám, narodeninám, na Vianoce, nikdy neboli na dovolenke, deti nechceli chodiť k starej matke niekedy museli ísť proti svojej vôli.

Extrémne premeny boli tlak na všetkých, obžalovaný ju stále tíkol a ona mu hovorila aby prestal, pretože to bude vidieť na kameru. V Bratislave, kde bola G. a Q. sa zložila, pretože jej nešlo chudnutie. Až to došlo tak, že štáb priniesol obžalovaného a deti do Bratislavy. Malému dal facku na natáčaní. Deti boli pre neho posledné šťastné spermie, kokotkovia. Keď sa jej nepáčilo, hodil telefón po celom dome, povedal jej, že nechty jej dá dole kliešťami.

Na verejnosti pôsobili ako šťastný pár a na chate, kde ona nebola pretože robila záverečné práce, jej začali dievčence hovoriť, že dal malému facku, ten padol na zem a tam ho dokopal a poškodenej sa otvorili oči, že čo robí deťom keď tam ona nie je. Prosila obžalovaného, aby sa rozišli ako normálni ľudia, ale on jej povedal, že keď ju nebude mať on, tak ju nebude mať nikto. Chcel po nej aby si našla milenca a aby ho zavolala k nim aby sa on mohol pozeráť.

Potom mal obžalovaný podmienku tak videli, ako ich sleduje z auta, aj susedia im to hovorili a začali sa trestné oznámenia. Nato poškodená prišla o prácu kvôli lockdownu a volala obžalovanému, nech jej dá peniaze, na čo on povedal, že nie lebo nie sú rozvedení a nech sa vráti a dá jej všetko. Neskôr si poškodená našla prácu, robila poobedné smeny a obžalovaný posielal kuratelu, s kým sú deti doma keď je ona v práci. Syn sa bál ísť venčiť psa, deti nosia pri sebe zákaz priblíženia. Potom začal hovoriť, že on sa vráti, akoby sa nič nestalo. Poškodená sa ho bála, hovoril jej, že kúpi špagát a kvety a pôde s ním na druhý svet. Poškodená chcela, aby deti mali otca, avšak deti sa boja o svoju matku. Rok a pol takto žili. Uprostred dediny ju išiel škrtiť a povedal jej, že ak ho opustí, udá ju za spreneveru.

Poškodená zaplatila silvestrovský pobyt, prišli tam a 2 dni pred odchodom začal robiť ceremónie a skončilo to tak, že ju pred deťmi ubil nerezovou kanvicou, ktorú na nej ohol a potom vyšiel von akoby nič.

Poškodenú fyzicky napadol prvýkrát v apríli 2010, z čoho je aj lekárska správa. Predtým jej dával každý dva – tri týždne facku, robil také veci, že keď sedela na záchode, kedy sa nemohla brániť, zobral porisko od metly a začal ju tam biť. Ju bil do brucha a všade a pred deťmi. Behom týždňa, dvoch bol ďalší fyzický útok. Stále niečo bolo. Hodil tanier o zem, začal nadávať, krik, facka. Poškodená dostala tým čo bolo,

šálkou, kanvicou, metlou. Rozbíjal misky. Agresivita sa stupňovala. Hodil po nej kolobežku na chate. Prosila ho, aby sa dal liečiť, ale nie, že poškodená sa kurví, že má chlapov. Ona mu nikdy nebola neverná a nikdy o ňom nepovedala, že je impotent, pokiaľ to sám nevytiahol. Keď sa objavil u nej v robote, poškodená si myslela, že sa zblázni. Poškodená sa obzerá keď ide do auta, utešuje deti, stále sa obzerá. K deťom od mala nemal žiadny vzťah, nebýval s nimi, nebrali ho ako otca. Keď ju bil, deti na neho kričali, že ho nenávidia, preto sa ušlo aj im. Správal sa k nim násilne. Obžalovaný dokopal aj ju aj malého. Keď si zmyslel, dostala na „papulu“, niekedy aj dvakrát do týždňa, niekedy každý druhý deň, postupom času sa intervaly zmenšovali. Aj po tom Silvestri mu povedala, že ho nezoberie domov. On ju uprosil, ale 05.01.2020 zas dostala. Hovoril jej, že sa má pozrieť na svoje zdeformované telo, že má vypadnúť za svojou mŕtvou materou a že raz aj ona skape.

Obžalovaný ju v roku 2020 v lete napadol na chalupe. O tom, čo sa u nich doma deje poškodená hovorila Q. Q.. Na vianočnom večierku 2019 sa obžalovaný opil, že išli domov a keď šoférovala a hovorila mu, ako jej pokazil večer, tak ju fackal za volantom a keď zastavila, dobil ju. Schytala na Silvestra, potom na troch kráľov. Synom nadával buzeranti, posledné šťastné spermie, kokotkovia. Pani P. hovorila, že jej robil zle. Hovorila o tom aj B. D. a jeho manželke, švagrinej S. D.. Po útoku obžalovaného nešla k lekárovi, ani k policajtom, lebo sa bála, že ho zavrú a hanbila sa. Deti ťkol, dával im zaucha, hádzal vecami. Obžalovaný ju od februára 2021 nekontaktuje, len si o nich zisťuje veci a kontroluje ich jeho syn. Vypytuje sa spoločných známych.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2023 znalecký posudok PhDr. Mgr. Eleny Fortis, znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí č. 91/2020 z ktorého vyplynulo, že osobnosť poškodenej je energická, situačne s priamymi prejavmi egocentrizmu navonok. Schopnosť empatie má poškodená podľa znalkyne zachovanú, aj keď v čase podania posudku má ambivalentný vzťah voči ľuďom, so zvýrazneným subjektivistickým nastavením. V čase podania posudku prežíva pocit menejcennosti, s intelligenčným komplexom. Znalkyňa zastala názor, že poškodená má ireálny postoj k životu, zle sa orientuje v sociálnom poli a stále očakáva nejaké „zázraky“ a vyhýba sa konfliktom. Snaží sa o zodpovedné a ohľaduplné správanie, má potrebu vracať sa k problémom a riešiť ich. Nevykazuje rizikové črty vo súvislosti s inkriminovaným skutkom. Poškodená je duševne vyspelá adekvátne úrovni rozvoja kognitívnych schopností a osobnostnej zrelosti. Úroveň rozvoja intelektového potenciálu je v pásme mierneho nadpriemeru, úroveň verbálnej inteligencie v strednom až hornom pásme priemeru. Pamäťové schopnosti sú rozvinuté v pásme lepšieho priemeru. Bez znakov kvalitatívnych porúch v zmysle konfabulácií. Percepčno – kognitívne funkcie sú rozvinuté v norme bez porúch. Kognitívne funkcie poškodenej sú intaktné. Kontakt s realitou má poškodená zachovaný, vo formulácii svojich názorov je zásadová, jej emocionálne prejavy sú menej intenzívne. Mentálny výkon je v neutrálnych situáciách a aj v situáciách s emocionálnymi výzvami účinný.

V psychickom stave poškodenej znalkyňa zistila známky nepriaznivého psychického stavu. Psychodiagnostikou bola u poškodenej zistená emocionálna dekompenzácia a psychický diskomfort, manifestné v prežívaní navonok v správaní. Je podozrievaná, nedôverčivá, interpersonálne hypersenzitívna, so sklonom viniť druhých za svoje problémy. Je nedôverčivá, s paranoidnými myšlienkami, s obavou, že druhým sa nedá veriť a nedá sa na nich spoľahnúť. Dekompenzácia a diskomfort sa viažu na prežitú udalosť súvisiacu s neadekvátne riešeným matrimoniálnym konfliktom. Uvedený aktuálny psychický stav je s vysokou pravdepodobnosťou dôsledkom prežívania psychického utrpenia a pociťovania ťažkého príkoria z konania obžalovaného. Prežitá udalosť zanechala na psychike poškodenej následky trvalého charakteru. V aktuálnom prežívaní bolo zistené prežívanie zvýšenej anxiety, úzkostlivosti. Konanie páchatel'a prežívala ako kritické a agresívne, ktorý vyvolá nedôveru, strach, pocit viny u ostatných. Prežíva ho ako jednotlivca, ktorý za každých okolností pristupuje k svojmu okoliu tvrdo, necitlivo, represívne, hrozivo a bez ohľadu na to, či daná situácia tento postup ospravedlňuje.

Na základe výsledkov z komplexnej psychodiagnostiky osobnosti znalkyňa určila všeobecnú vierohodnosť a špecifickú vierohodnosť poškodenej za nenarušené.

Postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výsluchu znalkyne PhDr. Mgr. Eleny Fortis, znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, ktorá v súlade s písomným vyhotovením znaleckých posudkov č. 91/2020, 94/2020 a 97/2020 predniesla ich závery a na týchto záveroch zotrvala. K znaleckému posudku č. 91/2020 doplnila, že interview je klinická psychodiagnostická metóda, z ktorej zistení znalec tiež vychádza z hľadiska psychologického pri konštatovaní záverov. K aktuálnemu

psychickému stavu vyšetrovanej osoby sa vychádza z objektívnych zistení, z výsledkov použitých psychodiagnostických metód, následne v celom texte znaleckého posudku sú uvedené kvantitatívne výsledky jednotlivých testov s kvalitatívnou interpretáciou a syntetizované sú v závere.

Súd podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku v spojení s § 263 odsek 5 Trestného poriadku oboznámil na technickom zariadení výsluch poškodeného mal. L. D. zo dňa 27.10.2022. Maloletý L. vypovedal, že u nich doma to vyzeralo tak, že otec ležal a matka sa o neho starala. Kričal dosť, ležal a potom s ním musel chodiť na chaty a k babke. Otec nebol chorý. Keď si vypil tak kričal nadávky, že sú smradi, kokoti a na maminu tiež. K nemu sa obžalovaný správal tak že, hodil po ňom niečo sem tam, bil ho. Bil ho rukou alebo čo mal pri sebe. Keď boli na chate, tak hrabľami. Bil ho už keď začal chodiť do školy. Bil ho keď pil. Obžalovaný pil každý druhý deň, každý deň. Keď mal vypité, správal sa k nemu zle. Často im nadával do kokotov. Obžalovaného sa bál. Videl ako obžalovaný ubližoval jeho matke. Vždy tam nebol, ale keď bol obžalovaný opitý. Chodili na Silvestra na chatu na Duchonku a tam kovovou kanvicou bil matku. Videli to aj s bratom. Bil ju aj doma. Dialo sa to raz týždenne. Matka mala modriny na rukách aj tele. Správal sa k nemu takto aj keď nemal vypité. Obžalovaný nadával matke že je kurva, piča. S obžalovaným už nebýva dva roky a nie je s ním v kontakte a nechcel s ním byť v kontakte. Obžalovaný sa k nim takto správal väčšinou doma alebo na chate. Medzi ľuďmi sa snažil správať normálne. Matka varila, upratovala, chodila do práce. Keď sa k nim s bratom správal obžalovaný zle, niekedy bola pri tom aj matka a začala ich obraňovať. Aj ju vtedy bil keď ich. Poškodený si nepamätal na situácie, kedy by sa k nim obžalovaný správal dobre.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2023 znalecký posudok PhDr. Mgr. Eleny Fortis, znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí č. 94/2020 z ktorého vyplynulo, že osobnosť maloletého poškodeného L. D. je emocionálne a sociálne nezrelá, vo vývine, s nízkym sebavedomím a sebahodnotením. Maloletý nie je sugestibilný, svet zážitkov je šablónovitý, so zameranosťou do vnútra a zníženým záujmom o iných. Duševná vyspelosť maloletého je adekvátna jeho vývinovej úrovni. Percepčno – kognitívne funkcie sú rozvinuté dostatočne, vedomie lucídne, bez klinicky relevantných znakov pre poruchy pozornosti v jej parciálnych vlastnostiach, poruchy vnímania klinicky a psychodiagnosticky nemanifestné. Myslenie je bez porúch, bez prvkov inkoherecie, primerané asociácie, bez patologických obsahov v zmysle bludných konceptualizácií, účinnejšie je pri emocionálnom napätí. Kontakt s realitou nie je narušený.

V psychickom prežívaní maloletého v čase podania znaleckého posudku sú manifestné znaky psychického diskomfortu v príčinnej súvislosti s konaním páchatela. U maloletého neboli zistené znaky neurotického a úzkostného prežívania, bez symptomatiky depresivity, neadekvátne zvýšenej anxiety, ani psychické poruchy, ani nepriaznivý stav trvalejšieho charakteru. Pomerne priaznivý psychický stav maloletého súvisí s aktuálnom rodinnou situáciou, v ktorej je vo výlučnej starostlivosti matky, bez prítomnosti otca už niekoľko mesiacov. U maloletého bolo zistené psychické utrpenie a konania páchatela pociťoval ako ťažké príkorie.

Na základe výsledkov z komplexnej psychodiagnostiky osobnosti znalkyňa určila všeobecnú vierohodnosť a špecifickú vierohodnosť maloletého poškodeného za nenarušené.

Vzťahy súrodencom L. a C. v spojitosti s tým, že sú maloletí dvojčičky podľa vyjadrenia znalkyne žiadnym spôsobom neovplyvňuje výpoveď, resp. tvrdenia maloletých súvisiacich s vyšetrovaním skutkom.

Súd podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku v spojení s § 263 odsek 5 Trestného poriadku oboznámil na technickom zariadení výsluch poškodeného mal. C. D. zo dňa 27.10.2022. Maloletý C. vypovedal, že obžalovaný ich bil a pil. Bil ich ako kedy, raz boli na chate na Duchonke na Silvestra a chytil kanvicu a ubil matku. Matku bil aj doma bárstedy aj v noci. Aj jeho s bratom bil päťami do tváre, brucha, nôh. Bil ho aj hrabľami. Maloletý mal zranenia (modriny na rukách a tak), ale nikdy nebol na ošetrení. Niekedy ich bil aj každý deň a niekedy bola aj pauza. Poslednú dobu ich bil aj keď nepil. Tak sa dialo odvtedy ako odišli jeho synovia z domu v roku 2018 alebo 2019. Predtým ho synovia zastavili. Zastavili ho často tým spôsobom, že ho chytili za ruky. Obžalovaný ho dosť často urážal, že je potkan, potrat. S obžalovaným mal maloletý od začiatku zlý vzťah. Obžalovaného nenávidí a bojí sa ho. Maloletý videl ako matku obžalovaný udieral päťami, nočnou lampou a na konci ju chcel podrezať. Matku bil skoro každý deň, matka sa ho bála. O domácnosť sa starala matka, obžalovaný chodil do práce alebo pil a chodil za kamarátmi, ležal na gauči. Najprv nepil často, ale potom každý deň. Pil domácu, ktorú páčil. Obžalovaný nadával matke, že je špina, kurva. Nadával je skoro každý deň. Jednalo sa o bežné bitky, iba päťami ju búchal po tvári a matka mávala modriny, podliatiny na rukách, tvári a všade. Skončilo sa to keď prišli policajti.

S otcom nie je v kontakte a ani s ním nechcel byť v kontakte. Rodinná známa Ivica bola pri tom, ako ho obžalovaný kopol do rebier. V noci počuli ako matka kričala a hádali sa. Matka kričala že „au“ a plakala. Súd vo vzťahu k námietke obhajoby, že na prehratom zázname (výsluch poškodených maloletých L. a C. D.) nie sú zaznamenané poučenia a tieto sú len v písomnom prepise záznamu uviedol, že v zmysle § 135 Trestného poriadku sa záznam vyhotovuje z výsluchu takéhoto svedka, avšak obligatórnou náležitosťou takéhoto záznamu nie sú poučenia a vyjadrenie svedka k týmto poučeniam. Nad rámec súd uviedol, že pri oboch výsluchoch maloletých poškodených boli prítomní psychológ, zástupca Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, opatrovník maloletých poškodených a obhajca, ktorý mal možnosť nielen klásť maloletým otázky, čo v prípade mal. L. aj využil, ale mohol aj namietat' spôsob ich poučenia. Zo zápisníc o výsluchu však naopak vyplýva, že obhajca svojim podpisom potvrdil správnosť a úplnosť oboch zápisníc o výsluchu, teda aj rozsah poučenia a vyjadrenia maloletých poškodených k poučeniam.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2023 znalecký posudok PhDr. Mgr. Eleny Fortis, znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí č. 97/2020 z ktorého vyplynulo, že osobnosť maloletého poškodeného C. D. je emocionálne a sociálne nezrelá. Duševná vyspelosť maloletého je podľa zistení znalkyne adekvátne jeho vývinovej úrovni. V štandardných životných situáciách všeobecne mentálny brzdivý mechanizmus osobnosti dostatočne funguje v udržiavaní jeho vnútornej rovnováhy a v usmerňovaní správania. Percepčno-kognitívne funkcie sú rozvinuté dostatočne. Myslenie maloletého je bez porúch, prvkov inkoherecie, primerané asociácie, bez patologických obsahov v zmysle bludných konceptualizácií. Racionálna kontrola je zachovaná. Kontakt s realitou nie je narušený.

V psychickom prežívaní maloletého v čase podania znaleckého posudku sú manifestné znaky psychického diskomfortu v príčinnej súvislosti s konaním páchatel'a. V procese diagnostiky pri podnetoch v semiprojektívnych metódach stimulujúcich spomienky na spolužitie s otcom opakovane plače, spontánne verbalizuje brachiálne aj verbálne agresívne správanie otca, strach, stres, obavu o matku v dôsledku správania sa otca. U maloletého neboli zistené znaky neurotického a úzkostného prežívania, bez symptomatiky depresivity, neadekvátne zvýšenej anxiety, ani psychické poruchy, ani nepriaznivý stav trvalejšieho charakteru. Pomerne priaznivý psychický stav maloletého súvisí s aktuálnou rodinnou situáciou, v ktorej je vo výlučnej starostlivosti matky, bez prítomnosti otca už niekoľko mesiacov. U maloletého bolo zistené psychické utrpenie a konania páchatel'a pociťoval ako ťažké príkorie.

Na základe výsledkov z komplexnej psychodiagnostiky osobnosti znalkyňa určila všeobecnú vierohodnosť a špecifickú vierohodnosť maloletého poškodeného za nenarušenú.

Vzťahy súrodencom L. a C. v spojitosti s tým, že sú maloletí dvojčičky podľa vyjadrenia znalkyňa žiadnym spôsobom neovplyvňuje výpoveď, resp. tvrdenia maloletých súvisiacich s vyšetrovaním skutkom.

Svedkyňa M. P. na hlavnom pojednávaní dňa 22.09.2023 uviedla, že nikdy nevidela, že by obžalovaný bil ženu a deti. Ona chodila opatrovať deti, ktoré chodili do školy a obžalovaný do roboty. Poškodená bola na odtučňovaní celý rok. V jej prítomnosti sa pohádali a vzájomne si nadávali. Keď deti neposlúchali, tak na ne nakričal. Občas im dal pohlavok. Keď mal obžalovaný rannú, spravil raňajky a ona vyprevádzala deti do školy. Keď mal poobednú, tak prišla a čakali kým príde obžalovaný domov a zaviezol ju domov. Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že rodinu D. pozná 16 rokov, kúpili od nej byt. Strážila im deti, potom sa presťahovali do bytu na Dlhej ulici a aj tam in strážila deti. Ona býva na Fatranskej na 3. poschodí a oni bývali na 4. poschodí. Starala sa im o deti, lebo obaja chodili do práce, alebo keď niekam išli. Kým boli susedmi, starala sa im o deti od pondelka do piatku. Zaniesla ich do škôlky a potom ich z nej aj vyzdvihla. Keď prišla poškodená domov, tak svedkyňa odišla. Keď prišiel obžalovaný, tak tam už nebola. Starala sa o dve deti (L. a C.). Keď prišli aj staršie deti, tak aj o ne sa postarala, alebo to nebolo pravidelne. Svedkyňa si nespomenula, či sa staršie deti starali o mladšie. Na deťom si nevšimla modriny, alebo že by mali byť týrané a ani jej nič také nepovedali. S maloletými poškodenými vychádza dobre doteraz, nehovorili jej, že by boli svedkom ako obžalovaný bije matku. Svedkyňa si nevšimla, že by v ich byte bolo niečo porozbíjané. Ani na poškodenej si nevšimla modriny, ani zranenia. Poškodená jej hovorila, že sa s obžalovaným vadia, že sa jej vyhrážal. Ona sa s ním chcela rozviesť. Nevšimla si, že by obžalovaný pil. Počas toho ako bola poškodená na odtučňovacej kúre sa o deti staral obžalovaný. Varil, pral, zobral ich k babke, alebo bola u nich svedkyňa. Obžalovaný v tom čase chodil domov z práce okolo 22tej hodiny.

Byt na Fatranskej ulici od nej kupoval obžalovaný. Bývali tam spolu hneď od začiatku. S poškodenou mali dobrý vzťah, poškodená sa jej zdôverovala, že sa pohádali, že ju bil. Hovorila jej to približne dvakrát. Ponosovala sa, že sa jej vyhrážal, že ju zbil, že ju vyhodí z okna. Svedkyňa jej na to povedala, nech

sa s ním rozvedie. Spoločný život poškodenej a obžalovaného svedkyňa hodnotila ako divoký. Aj si povedali pekne, aj sa pohádali. Poškodená chodila do práce okolo 6tej alebo 7mej, vtedy prichádzala k nim svedkyňa. Poškodená jej povedala čo je kde pripravené a odišla. Vracala sa okolo 3tej (na Fatranskú) a o 3tej, pol 4tej (na Dlhú). Vtedy bola svedkyňa prítomná. V ich domácnosti svedkyňa ostávala do 4tej, 5tej a niekedy išla hneď domov. Potom sa poškodená starala o deti.

Obžalovaný výzor poškodenej hodnotil slovami, že je tučná, tlstá. Poškodenej sa to nepáčilo, bola z toho nešťastná. Cítila sa ponížená. Keď ho na to svedkyňa upozornila, povedal jej, že to bolo zo srandy. Po odtučňovacej kúre bol obžalovaný nadšený že je poškodená štíhla. Venoval sa jej, komunikovali spolu pekne, spravil jej oslavu.

Deti cez víkendy buď chodili k babke s obžalovaným, alebo tam bola svedkyňa. Deti k babke niekedy chodili radi a niekedy nie.

Podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku bola na návrh prokurátora postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 18.02.2021 z čl. 80 – 83 (tretia strana zápisnice výsluchu, druhý a tretí odsek a piata strana zápisnice o výsluchu, prvá odpoveď). K rozporom svedkyňa poškodená uviedla, že (tretia strana zápisnice o výsluchu, druhý odsek) poškodená sa jej vtedy ponosovala, aj jej hovorila, že mala modriny, že volala na políciu, že ju bil, že jej vybil zuby, ešte predtým ako sa spoznali, ale nepamätala si či u nej videla modriny. Ďalej k časti výpovede týkajúcej sa žiarlivosti obžalovaného na poškodenú potom ako schudla a k vyhráaniu sa, že ak ju nebude mať on tak nebude mať nikto a že ju podreže a že kúpi kvety a štranok a príde k nej a spolu zomrú a to, že v noci ju budí, že sa jej vyhráza uviedla (tretia strana zápisnice o výsluchu, tretí odsek), že áno je to pravda. Zároveň uviedla k rozporu (piata strana zápisnice o výsluchu, prvá odpoveď), že videla ísť poškodenú s modrými očami.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že pred týmto výsluchom (18.02.2021) jej volala poškodená, že išla na políciu a aby sa svedkyňa pripravila, že pôjde vypovedať. Zároveň jej povedala, že ju obžalovaný zbil. Na viac vecí z telefonátu si nespomenula.

Obžalovaný sa k výpovedi svedkyne vyjadril, že svedkyňa vypovedala čiastočne zmätočne. Napríklad do práce chodil len na poobedné od 13.00 do 21.00 hod. alebo od 14.00 do 22.00 hod. s výnimkou piatkov, raz - dvakrát do mesiaca, kedy chodil od rána 7.00 hod do 15.00 hod. Pokiaľ veľké deti boli v ich domácnosti poškodená chodila z roboty medzi 17.30 a 19.00 hod. a keď teta P. nebola u nich, dohliadali veľké deti na malé deti.

Postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku boli prečítané zápisnice o výpovedi svedkov:

N. E., ktorá vo výsluchu zo dňa 18.02.2021 uviedla, že rodinu D. pozná 6 rokov. Spoznali sa v Chalmovej, kde majú chatku, ktorú si od nich požičiavali a potom o 2 roky si kúpili svoju vlastnú chatku. V čase, keď si od nich požičiavali chatku, tak tam boli sami. Raz sa udialo to, že išli okolo ich chatky, bol tam len obžalovaný s dvojičkami, z jedným z nich sa vonku na dvore hádal a videla, ako sa ten malý zvalil na zem. Obžalovaný mu dal facku a syn padol na zem. Viac nevidela. Chlapci to povedali poškodenej, tá sa jej na to pýtala a svedkyňa jej o tom povedala. Poškodená sa jej sťažovala na obžalovaného, že keď si dosť vypije, tak je horší, že to tak nie je dobré. Modriny na poškodenej nevidela.

G. M., ktorá vo výsluchu zo dňa 04.05.2021 uviedla, že pracuje ako psychologička, terapeut na rôznych projektoch. Obžalovaného pozná iba ako partnera uchádzačky o extrémne premeny. Na natáčaní sa riešil konflikt, že ho poškodená obvinila, že jej dal facku. On to nepopieral, akurát jeho videnie situácie bolo, že to bol bežný konflikt a vždy prebehol tak, ako prebehol. Že násilie v ich partnerskom vzťahu trvá dlhšie, že to nebol ojedinelý prípad. Svedkyňa tomu rozumela tak, že to je ako kedy spôsob riešenia konfliktných situácií pre nich, ktorý nie je ojedinelý. Na začiatku extrémnych premien poškodená riešila predovšetkým seba a svoju hmotnosť a až postupne po pol roku chudnutia začala riešiť aj svoj partnerský vzťah. Najskôr hovorila o nezáujme partnera a až ku koncu extrémnych premien hovorila o agresívnom správaní, že sa aj s deťmi bojí, že sa stupňuje jeho nepriateľstvo, že je prchký, že ich psychicky aj fyzicky týra. Poškodená jej opisovala scény, kde boli konflikty so starším synom, hádali sa, vyhadzoval ich z domu, hádal sa aj obžalovaný so svojim synom. Poškodená mohla zmeniť dynamiku týchto konfliktov, začala hovoriť čo sa jej páči a čo sa jej nepáči. Opakovane tam bol konflikt, že obžalovaný ležal na posteli a jedol v nej, stále si tam nosil jedno do spoločnej spálne a ona s tým nesúhlasila, už sa jej to nepáčilo, to čo ona menila, nebol on schopný zmeniť tiež. V čase extrémnych premien jej poškodená ukazovala, ako na celé dni navarila, urobila krabičky a chlapcov viedla k samostatnosti a obžalovaný tak bol prítomný ako dospelá osoba. Veľa s nimi telefonovala a prežívala veľmi napäto, to že odišla z domu. Počas extrémnych premien neprejavila poškodená záujem o nadviazanie vzťahu s iným mužom. Zachraňovala ich vzťah, snažila sa nájsť cestu, ako to zachrániť. Obžalovaný svedkyňu pripadal skôr ako neochotný k zmene, prchký v prejave.

P. O., ktorá vo výsluchu zo dňa 04.05.2021 uviedla, že pracuje ako produkčná. O vzťahu poškodenej a obžalovaného vedela, že tam boli partnerské problémy a poškodená nebola spokojná. Viac si pamätala na vzťah obžalovaného k deťom, ktorý sa následne prenášal na poškodenú. Obžalovaný bol veľmi hrubý, prísny, až agresívny štýl rozhovorov s deťmi. Agresívny na deti bol slovne. Často zvyšoval hlas.

N. Q. A., ktorý vo výsluchu zo dňa 04.05.2021 uviedol, že pracuje ako režisér. K rodine D. uviedol, že to bola taká talianska rodina, vrčali po sebe. Svedok ich vnímal ako materialistickú rodinu.

Bc. Tomáš Kiss, syn obžalovaného z prvého manželstva, ktorý vo výsluchu zo dňa 07.07.2021 uviedol, že keď mal 6 alebo 7 rokov chodila k nim poškodená upratovať. Neskôr sa dozvedel, že býva v Nitre a obžalovaný za ňou chodil. Po nejakom čase sa zobrali, potom u nich aj s bratom bývali a mali dvojčky. Býval s nimi 5 rokov. Keď deti už chodili do školy, učil sa s nimi on alebo jeho brat. Cez týždeň poškodená ráno odchádzala do práce, celý deň nebola doma a cez víkendy boli u babky. Poškodená chodila domov okolo 5tej, 6tej. Na víkendy do Podhorian s nimi nezvykla chodiť. Poškodená kupovala deťom veci, obžalovaný sa staral viac. Poškodená mu na vysokej škole pomáhala s prácou a zvykla sa s ním hádať za školu. Obžalovaný sa o nich staral, chodili na výlety, jedlo kupoval a keď bol aj nervózny, tak len kvôli nej. Spolužitie bolo na začiatku v pohode, neskôr poškodená vyvolávala hádky, obžalovaný bol nervózny a potom aj deti. Keď nebola doma, tak to bolo fajn. Otec ich nikdy neudrel. Obžalovaný na neho kričal, a dal mu takú slabšiu facku, že sa len tak zahnal (poznámky vyšetrovatelky: svedok počas odpovede dlho premýšľal, hrýzol si peru a nechcel odpovedať). Keď svedok videl, že to bolo medzi poškodenou a obžalovaným vyhrotené, tak aby sa nepobili, tak sa ich snažil rozohnať, aby sa ukludnili. Málokedy sa zvykli pobiť, väčšinou sa hádali. Keď sa pobili, tak to vyzeralo tak, že to bola veľká hádka, obžalovaný bol už vytočený, zdvihol ruku, a keď videl, že tam boli aj deti, tak prestal a odišiel. Obžalovaný na neho kričal málokedy a ušla mu aj nejaká nadávka. Nevysmieval sa mu, ani ho neurážal. Na brata L. kričal málokedy. Ani na dvojčky nekričal. Nikdy sa im nevyhrážal. Poškodenú nevidel s modrinami. Obžalovaný pil málokedy a pil pivo.

L. D., syn obžalovaného z prvého manželstva, ktorý vo výsluchu zo dňa 07.07.2021 uviedol, že poškodenú pozná od svojich 12 – 13 rokov. Zo začiatku sa nič také nedialo, ale o 2 – 3 roky sa začali hádky za hlúposti. Začínala ich poškodená. Pri hádkach svedok bol, o fyzickým konfliktoch nevedel. Potom sa svedok začal hádať s obžalovaným a poškodenou aby dokončil strednú školu. Poškodená ho nechcela púšťať von. Obžalovaný občas na jeho brata R. zdvihol hlas. Poškodená mu hovorila, že je v manželstve nespokojná. Keď neboli rodičia doma, starali sa o dvojčky oni s bratom alebo pani P.. Poškodenú nesledoval a nechodil okolo ich auta.

A. D., matka obžalovaného, ktorá vo výsluchu zo dňa 07.07.2021 uviedla, že poškodená rozbila prvé manželstvo obžalovaného. Poškodená nemala staršie deti rada, bola agresívna a vždy vyprovokovala hádku. Skákala do svedkyne, obžalovaného a detí. Poškodená udierala obžalovaného, nie naopak. Keď deti potrebovali usmerniť, obžalovaný na ne nakričal. Keď bol nervózny, tak im aj nadával.

N. S. Q., sesternica obžalovaného, ktorá vo výsluchu zo dňa 21.02.2022 uviedla, že poškodená jej raz hovorila, že sa s obžalovaným pobili. Ich manželstvo vnímala svedkyňa ako talianske, obaja boli výbušní.

Q. Q., ktorý vo výsluchu zo dňa 23.02.2022 uviedol, že poškodená sa starala až prehnane o deti a obžalovaný bol tá pevnejšia ruka, bol tvrdší a bol ten, kto robil v rodine poriadok. Počas natáčania sa riešil problém so synom obžalovaného (19 alebo 20 ročným), ktorý predal byt alebo také niečo, boli tam masakra. Raz videl poškodenú s niekým, ale nevedel povedať, či to bola ona.

A. O., ktorá vo výsluchu zo dňa 15.03.2022 uviedla, že je riaditeľkou materskej škôlky, kde pracovala poškodená. K veci uviedla, že sa jej poškodená sťažovala, že je obžalovaný pasívny. Ona sa starala o deti a on ostal pohodlný. Doobeda dlho ležal na posteli a všetko bolo na jej pleciach. Sťažovala sa jej, že sa za to hádali a raz mala z neho strach.

Q. B., ktorá vo výsluchu zo dňa 07.11.2022 uviedla, že bola ich susedou a v čase, keď sa odsťahovali z bytu, mali dvojčky približne rok. Párkrát ich počula hádať sa (asi trikrát) Poškodená jej hovorila, že ju obžalovaný bije. Aj svedkyňa P. jej hovorila, že sa hádajú.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec a na osobu obžalovaného sa vzťahujúce listinné dôkazy, tiež súd oboznámil podstatný obsah súdom vyžiadaných a pripojených spisov.

Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 28.02.2020 vyplynulo, že poškodená sa dostavila na políciu za účelom podania vysvetlenia, nakoľko podané oznámenie zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny SR. S obžalovaným mali občas nezhody, v danom čase boli v rozvodovom konaní, obžalovaný na ňu žiarlil, vulgárne jej nadával a robil jej scény aj pred deťmi. Poškodená nebola svedkom toho, aby obžalovaný ju alebo deti zbil aby museli ísť na lekárske ošetrenie. Obžalovaný jej raz – dvakrát dal facku a boli pri tom ich deti. Poškodená žiadala, aby obžalovaný rešpektoval súdne rozhodnutie.

Z Oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 24.02.2020 súd zistil, že na základe žiadosti Okresného súdu Nitra vo veci podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia Úrad prešetril pomery domácnosti poškodenej a maloletých poškodených. Z Oznámenia ďalej vyplynulo, že maloletí poškodení mali s obžalovaným zlý vzťah, hádali sa s ním, niekedy ich aj zbil vždy, keď poškodená niekam odišla, napr. do obchodu. Obžalovaný nadáva aj ich matke a bil ju. Mal. C. zbil hrabľami na chate v Chalmovej. Obžalovaný sa pred okolím vie pretvarovať. Z obžalovaného majú strach.

Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 16.02.2021 vyplynulo, že poškodená podala trestné oznámenie z dôvodu, že obžalovanému končí podmienka o 7 dní a má strach, čo im spraví. V trestnom oznámení opisovala ako ju obžalovaný bil a nadával jej, ako ju prenasledoval a vyhrážal sa jej.

Lekárske správy z dní 25.04.2010 a 30.04.2010 dokumentujú, že poškodenej pri lekárskom vyšetrení boli na pravej časti hlavy zistený edém, hematóm vľavo, 4-rka zub vľavo hore bolestivý, viditeľná abrupcia, pričom poškodená uviedla, že ju napadol manžel a udieral ju do tváre a vyplula úlomky zuba. Na kontrolnom vyšetrení dňa 30.04.2010 bola poškodená odporučená na stomachirurgické a oftalmologické vyšetrenia.

Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 13P/43/2020 zo dňa 25.06.2020, právoplatným dňa 06.07.2020 súd rozviedol manželstvo obžalovaného C. D. a poškodenej N. L. D. C. (t.č. Berto), zveril maloletých poškodených L. a C. D. do osobnej starostlivosti poškodenej a obžalovaného zaviazal prispievať mesačne na ich výživu v sume 140,- Eur na každé dieťa jednotlivo.

Uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 7C/13/2020 zo dňa 14.02.2020, právoplatným dňa 15.05.2020, vykonateľným dňa 14.02.2020 súd na návrh poškodenej nariadil neodkladné opatrenie spočívajúce v zákaze vstupu obžalovaného do bytu č. 40, 6 poschodie, na ul. M. XX, F. a zákaze priblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.

Uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 11P/40/2020 zo dňa 27.02.2020, právoplatným dňa 20.03.2020, vykonateľným dňa 05.03.2020 súd na návrh poškodenej nariadil neodkladné opatrenie spočívajúce v zákaze obžalovanému priblížiť sa k maloletým poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.

Z SMS správ vydaných poškodenu dňa 17.02.2021 bolo zistené, že obžalovaný písal poškodenej, že ju miluje, že ho opäť chce dať zavrieť, že už len 7 dní a bude doma a na súdny zákaz sa „vyserie“, pýtal sa jej na sexuálnych partnerov po rozvoде, posmešne sa vyjadroval o jej údajných partneroch, písal jej kde a kedy bola (sedela v aute pred bytom), a to aj napriek tomu, že poškodená sa zrozumiteľne v komunikácii vyjadrila, aby ju neobťažoval a neporušoval zákaz priblíženia.

Zo zabezpečenej spisovej dokumentácie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra vyplynulo, že Úrad pracoval s maloletými poškodenými a poškodenu od februára 2020 do októbra 2020 za účelom riešenia aktuálnej rodinnej situácie. S maloletými boli vykonávané pohovory, bolo im poskytované sociálne poradenstvo, psychologické konzultácie, zabezpečovanie starostlivosti o maloletých a Úrad participoval na pláne sociálnej práce. Zároveň Úrad na podnet obžalovaného prešetroval pomery v domácnosti poškodenej a anonymný podnet.

Trestným oznámením zo dňa 06.04.2023 bolo preukázané, že obžalovaný podal na neznámeho páchatela trestné oznámenie v ktorom uviedol, že neznámy páchatel mal spáchať trestný čin kriveho obvinenia podľa § 345 Trestného zákona a trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného zákona, pričom motívom osoby N. L. D. C. malo byť obmedzenie obžalovaného na osobnej slobode a znemožnenie riešenia vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Prílohou tohto Oznámenia bolo potvrdenie od spoločnosti Tatra banka, a.s. o výberoch a prevodoch z účtu obžalovaného v celkovej výške 117.000,- Eur, list vlastníctva č. XXXX pre k.ú. V., v zmysle ktorého je ako vlastník bytu č. 40 na 6. poschodí, vo vchode číslo 58 vedená poškodená, list vlastníctva č. XXXX pre k. ú. F., v zmysle ktorého je ako vlastník bytu č. 1 na 1. poschodí, vo vchode číslo 7 vedený svedok O. R. D. a potvrdenie o transakciách na bežnom účte, v zmysle ktorého obžalovaný riadne a včas uhrádzal súdom stanovené výživné.

Obec Podhorany na základe výzvy súdu podala správu o obžalovanom, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný žije na adrese Sokolníky 122, Podhorany. Obžalovaný je vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti a obýva ju spolu s matkou A. D. a synom O. R. D.. Obecný úrad proti obžalovanému neeviduje žiadne konanie.

Zo správy o povesti podanej Okresným riaditeľstvom PZ v Nitre vyplynulo, že obžalovanému bolo 4krát vznesené obvinenie, spáchal 5 priestupkov a žije na adrese trvalého pobytu.

Zo SMS správy zo dňa 06.01.2021, bolo zistené, že neznáma osoba písala obžalovanému, že poškodená ho plánovala dať zatvoriť.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný má evidované dva záznamy. Prvý záznam Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 0T/24/2020, ktorým bol obžalovaný uznaným vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, za ktorý mu súd uložil

podmienečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok. Obžalovaný sa osvedčil dňa 01.06.2021. Druhý záznam Okresného súdu Nitra sp. zn.: 4T/23/2023, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek i, písmeno g) Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 160,- Eur a stanovený náhradný trest odňatia slobody na 1 mesiac.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov bolo zistené, že obžalovaný má vedených 5 záznamov. Jednalo sa o priestupky rôznorodého charakteru (4 priestupky na úseku dopravy a 1 priestupok proti majetku), za čo bol potrestaný pokutami v rozmedzí od 10,- do 20,- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 0T/24/2020 bolo zistené, že na základe obžaloby Okresnej prokuratúry v Nitre zo dňa 14.02.2020 súd Trestným rozkazom zo dňa 15.02.2020 uznal obžalovaného vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, za ktorý mu súd uložil podmienečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok. Zo zadržania bol obžalovaný prepustený príkazom sudcu pre prípravné konania dňa 15.02.2020 o 09:55 hod. Uznesením zo dňa 01.06.2021, právoplatným toho istého dňa súd vyslovil, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmienečného trestu odňatia slobody osvedčil.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 4T/23/2023 bolo zistené, že na základe obžaloby Okresnej prokuratúry v Nitre zo dňa 14.04.2023 súd Trestným rozkazom zo dňa 24.04.2023 uznal obžalovaného vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, písmeno g) Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 160,- Eur a stanovený náhradný trest odňatia slobody na 1 mesiac. Z pripojeného spisu zároveň vyplynulo, že obžalovaný zaplatil na účet súdu dňa 21.06.2023 celý peňažný trest.

Súd odmietol vykonať dokazovanie navrhované obhajobou výsluchom svedkov W. D. (družka obžalovaného), L. O., PaedDr. U. E., Q. Q., U. I., X. Q., I. U. O. a Q. M. a prečítaním listín – kópie komunikácie poškodenej prostredníctvom sociálnej siete Facebook, pretože tieto považoval za dôkazy nadbytočné a neodôvodnené, ktoré by nevedli k objasneniu merita veci a nemali vzťah k prerokovávanej veci vzhľadom na ostatný objem vykonaných dôkazov v tomto trestnom konaní, pričom je dané súdnou praxou, že súd nemá povinnosť vykonávať všetky stranami navrhnuté dôkazy a môže v súlade so zákonom ich vykonanie odmietnuť. Zároveň súd odmietol doplniť dokazovanie príbratím Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o., Nové Zámky za účelom vypracovania kontrolných znaleckých posudkov vo vzťahu k osobám obžalovaného a poškodeným, keďže v prvom rade neboli zistené závažné rozpory medzi znaleckým posudkom znalkyne PhDr. Mgr. Eleny Fortis (č. 22/2022) a Q. Q. T. (č. 11/2022), ktoré by odôvodňovali tento postup súdu a zároveň súd uviedol, že samotná skutočnosť, že sa závery znaleckých posudkov rôznia (v danom prípade mierne odlišujú), nie je sama o sebe dôvodom, aby bol do konania príbratý znalecký ústav na posúdenie znaleckého posudku prostredníctvom tzv. revízneho posudku (R XX/XXXX-XXX). V druhom rade súd uviedol, že znalecké posudky znalkyne PhDr. Mgr. Eleny Fortis (č. 91/2020, 94/2020 a 97/2020) boli síce vypracované pred samotným vznesením obvinenia obžalovanému, avšak vyšetrovateľom bola z tohto dôvodu znalkyňa na obsah a závery znaleckých posudkov vypočutá v prípravnom konaní dňa 23.02.2022 za prítomnosti obhajcu, ktorý mal možnosť klásť znalkyni otázky, ktoré aj kládol a zároveň obhajoba súhlasila s ich čítaním a nežiadala o osobný výsluch znalkyne na hlavnom pojednávaní.

Z výsledkov celého vykonaného dokazovania, bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a mal tak za preukázané, že žalovaný skutok sa stal a naplnil znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, s použitím § 127 odsek 4 Trestného zákona, § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, keď obžalovaný týral svoju manželku N. L. O. (v danom čase Kiss Roháriková) a svoje dve maloleté deti L. a C. D., ktoré sú vo vzťahu k obžalovanému blízkymi osobami (§ 127 odsek 4 Trestného zákona), konal tak voči viacerým /trom/ osobám (§ 138 písmeno j) Trestného zákona) a po dlhší čas /10 rokov/ (§ 138 písmeno b) Trestného zákona).

Súd však na základe vykonaných dôkazov upravil opis priebehu skutku uvedený v podanej obžalobe tak, aby tento lepšie zodpovedal preukázanému priebehu (§ 163 odsek 3 Trestného poriadku) a zároveň, aby totožnosť skutku zostala zachovaná (§ 278 odsek 1 Trestného poriadku). Súd pri posudzovaní totožnosti

skutku vychádzal z judikovaných rozhodnutí iných súdov, v zmysle ktorých podstatu skutku tvorí konanie páchatel'a a následok týmto konaním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Teória ani prax teda nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobe a výrokom rozsudku súdu. Stačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami. Súd totiž musí prihliadať na tie zmeny skutkového deja, ku ktorým došlo v rámci dokazovania. Súdna prax teda pripúšťa odchýlky od skutkového stavu uvedeného v obžalobe či už tak, že sa k nemu pripoja nové skutočnosti (v obžalobe neuvedené) alebo sa vynechajú niektoré skutočnosti v obžalobe uvedené, ak sa ukázali nesprávne alebo sa skutočnosti určitým spôsobom len modifikujú, pokiaľ sa tým nemení priamo podstata skutku (rozh. NS SR č. 1TdoV 19/2011 – ZSP č. 7/2012).

Súd teda upravil skutok tak, že pri celkovej úprave skutkovej vety, resp. jej skutkových okolností vychádzal bezprostredne z výpovede a slov poškodenej N. L. O., ktorú poškodená učinila v prípravnom konaní dňa 14.05.2021 tak, aby zostala zachovaná totožnosť skutku a to vypustením skutkových okolností, ktoré pri výsluchu poškodená neuvádzala, konkrétne, že obžalovaný ju bil tri až päťkrát mesačne a upresnením času, kedy naposledy obžalovaného stretla (v mesiaci február 2021). Zároveň pri úprave skutkovej vety súd vychádzal z prečítaných listinných dôkazov (lekárske správy) a pripojených súdnych spisov (OT/24/2020), pričom ustálil čas páchania skutku od 25.04.2010 (prvá lekárska správa) do 12.02.2020 a od 15.02.2020 (po prepustení obžalovaného z cely predbežného zadržania) do februára 2021. Zároveň súd modifikoval skutkovú vetu vypustením okolností, ktoré nie sú relevantné pre naplnenie skutkovej podstaty žalovaného zločinu týrania blízkej a zverenej osoby.

Podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobovaním rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť sa dopúšťa zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Pojem „fyzické alebo psychické utrpenie“ sa definuje tak, že ide o fyzické alebo duševné bolesti, ktoré obvyklý život poškodenej (týranej) osoby ovplyvňujú alebo ho sťažujú (podstatne narúšajú kvalitu života poškodenej osoby) a netrvajú len prechodný čas. Pri základnej skutkovej podstate trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona platí, že „týranie“ (t. j. spôsobenie jeho následku vo forme fyzického alebo psychického utrpenia) nemôže byť len jednorazové, či osamotené konanie (ojedinelé nadávky, ojedinelá facka, jedno kopnutie). Musí ísť o trvalejšie (sústavnejšie) konanie, ktoré sa opakovane vyznačuje určitým hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním, či správaním a tým, že sa pravidelne opakuje a spôsobuje poškodenej osobe psychické, prípadne aj fyzické útrapy. Podstatou týrania a jeho následku vo forme psychických alebo fyzických útrap teda je, že ide o určitý čas trvajúce zlé zaobchádzanie, ktoré spravidla pozostáva z rôznych útokov proti týranej osobe, pričom nie je nutné, aby všetky, či niektoré z nich vyústili napríklad do ublíženia na zdraví. Kvalifikačným hľadiskom následku trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby vo forme fyzického alebo psychického utrpenia je jeho trvalosť. Na naplnenie pojmu fyzické alebo psychické utrpenie uvedený v základnej skutkovej podstate trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby stačí, ak poškodená osoba pociťuje protiprávne konanie páchatel'a ako príkorie (zlo, bezprávie, krivdu), t. j. ako konanie, ktoré sústavne nepriaznivo ovplyvňuje jej každodenný život a vyvoláva sústavnejšie obavy z opätovného protiprávneho konania páchatel'a. Z hľadiska právnej kvalifikácie je bez právneho významu skutočnosť, ak u poškodenej osoby nedošlo k ublíženiu na zdraví a nebol znalecky zistený syndróm týranej osoby, pretože základná skutková podstata trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby nevyžaduje, aby páchatel' spôsobil takýto následok, syndróm týranej osoby totiž nie je znakom základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu (R 20/1984 a 44/2007 ZSP).

Kvalifikačným znakom podľa § 138 písmeno j) Trestného zákona (závažnejší spôsob konania) sa rozumie spáchanie trestného činu na viacerých osobách. V zmysle § 127 odsek 12 Trestného zákona sa viacerými osobami rozumejú najmenej tri osoby.

Súdna prax považuje na naplnenie kvalifikačného pojmu „po dlhší čas“ (§ 138 písmeno b) Trestného zákona) páchanie trestného činu počas minimálne šiestich mesiacov. Táto doba môže byť v závislosti od charakteru spáchaného trestného činu iná.

Spáchanie žalovaného skutku mal súd spoľahlivo preukázané z čiastočne priznávajúcej sa výpovede obžalovaného, výpoveďami všetkých poškodených, ako aj ďalších svedkov, a to N. E., M. P., G. M., P. O., A. O., Q. B. a O. R. D.. Výpovede poškodených a svedkov súd vyhodnotil ako hodnoverné a majúce

logickú súvislosť. Súd dôkladne preskúmal vykonané dôkazy, pričom pri analýze a porovnaní výpovedí poškodených a svedkov súd nevzhliadol také rozpory, pre ktoré by musel konštatovať, že či už poškodení alebo uvedení svedkovia vypovedali o skutočnostiach, ktoré sú predmetom obžaloby lživó. Skutočnosti uvádzané poškodenými a uvedenými svedkami sú potvrdené aj ďalšími dôkazmi, a to najmä lekáorskými správami poškodenej, predloženými SMS správami a znaleckými posudkami.

Poškodená N. L. O. (v danom čase Kiss Roháriková) vo svojej výpovedi pomerne podrobne opísala spolužitie s obžalovaným. V roku 2007 sa im narodili dvojčičky (poškodení mal. L. a C.), v spoločnej domácnosti začali žiť v roku 2010, kedy zároveň uzavreli manželstvo. Obžalovaný prvýkrát na poškodenú zaútočil (25.04.2010), kedy deti na obed behali po byte, obžalovaný „chytí rapel“, udieral ju pästami do tváre a vybil jej zuby. Poškodená ďalej vypovedala o skutku na Silvestra 2019, kedy pri bitke na nej obžalovaný ohol nerezovú kanvicu a bil ju kanvicou aj pred deťmi. Poškodená v rámci výpovede opisovala spolužitie s obžalovaným, pričom každé dva-tri týždne dostávala facky, mala modriny, monokel, obžalovaný ju napádal na toalete, bil ju tým, čo mu prišlo pod ruku, zakazoval je gélové nechty. Intenzita útokov zo strany obžalovaného sa postupom času zvyšovala. Uviedla, že obžalovaný pravidelne pil a vystrájal, najprv ju napádal pod vplyvom alkoholu, ale postupom času aj za triezveho stavu. K celkovému spolužitiu poškodená uviedla, že fungovalo tým spôsobom, že ráno potichu vstali aby nezobudili otca, obliekli sa, utekali z domu, keď išli deti spať on prichádzal, išiel do obývačky a do druhej – tretej pil, ona sa tvárila že spí, alebo spala a v noci začal podľa nálady vystrájať. V spoločnej domácnosti s obžalovaným žili do roku 2020. Aj potom, ako obžalovaný opustil spoločnú domácnosť, zisťoval si o nej a maloletých poškodených od známych informácie, vypisoval jej a odrátaval, kedy mu prestane platiť podmienka. Obžalovaný jej nechcel prispievať na deti, kedy poškodená kvôli Covid 19 stratila prácu a finančné príspevky podmieňoval jeho návratom do spoločnej domácnosti. Po odsťahovaní sa so spoločnej domácnosti nahlasoval poškodenú na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a podával na ňu trestné oznámenia. Obžalovaný jej nadával, že je kurva, piča, pukancové vrece, podozrieval, ju, že má milencov, žiarlil na ňu. Hovoril jej, že ak ju nebude mať on, tak nikto, chcel, aby spolu išli na druhý svet. K deťom obžalovaný nemal žiaden vzťah, správval sa k nim násilne a keď ju obraňovali, tak sa ušlo aj im. Poškodenej sa otvorili oči, keď sa dozvedela, že malému dal obžalovaný facku, ten padol na zem a obžalovaný ho na zemi kopal. Deťom obžalovaný nadával kokotkovia, posledné šťastné spermie.

Poškodená uviedla, že sa za ich situáciu hanbila, vyhovárala sa, že jej deti hodili hračky do tváre, modriny zakryla a išla. Sebe vyčítala, že je chyba v nej, že ona robí niečo zlé. Hanbila sa za ich situáciu a zároveň sa bála, aby obžalovaného nezavreli. S obžalovaným na verejnosti pôsobili ako šťastný pár. Vierohodnosť výpovede poškodenej bola potvrdená aj znaleckým skúmaním, kedy znalkyňa PhDr. Mgr. Elena Fortis znaleckým skúmaním všeobecnú a špecifickú vierohodnosť poškodenej vyhodnotila ako nenarušenú a v jej prežívaní zistila známky nepriaznivého psychického stavu. Prežitá udalosť zanechala na psychike poškodenej následky trvalého charakteru a konanie obžalovaného pociťovala ako ťažké príkorie.

Poškodený maloletý L. D. uviedol, že obžalovaný bil jeho, brata a matku. Jeho obžalovaný bil tým, čo mal pri sebe (rukou, hrabľami). Bil ho keď pil. Často mu nadával do kokotov. Videl ako obžalovaný bil matku kovovou kanvicou. Matke nadával, že je kurva a piča. Medzi ľuďmi sa obžalovaný snažil správať normálne. Vierohodnosť výpovede maloletého poškodeného bola potvrdená aj znaleckým skúmaním, kedy znalkyňa PhDr. Mgr. Elena Fortis znaleckým skúmaním všeobecnú a špecifickú vierohodnosť poškodeného vyhodnotila ako nenarušenú a v jeho prežívaní zistila znaky psychického diskomfortu v príčinnej súvislosti s konaním páchatel'a a konanie obžalovaného pociťoval ako ťažké príkorie.

Poškodený maloletý C. D. uviedol, že obžalovaný pil a bil ich. Matku zbil na Silvestra nerezovou kanvicou. Matku bil aj hocikedy doma. Nadával jej, že špina, kurva. Jeho a brata bil pästami do tváre, brucha, nôh. Maloletého bil hrabľami. Poslednú dobu ich bil aj keď nepil a to odkedy jeho starší synovia odišli zo spoločnej domácnosti (2018 – 2019). Predtým ho starší synovia zastavili tak, že mu chytil ruky. Obžalovaný mu nadával, že je potkan, potrat. Obžalovaný ho kopol do rebier a videla to aj ich rodinná známa Ivica. V noci s bratom počuli, ako matka kričala „au“, plakala a hádala sa s obžalovaným. Vierohodnosť výpovede maloletého poškodeného bola potvrdená aj znaleckým skúmaním, kedy znalkyňa PhDr. Mgr. Elena Fortis znaleckým skúmaním všeobecnú a špecifickú vierohodnosť poškodeného vyhodnotila ako nenarušenú. Poškodený konanie obžalovaného pociťoval ako ťažké príkorie.

Výpoveď poškodených bola potvrdená aj ďalšími vykonanými dôkazmi. Sám obžalovaný čiastočne priznal spáchanie skutku, kedy potvrdil útok voči poškodenej zo dňa 25.04.2010, pričom tento bol

potvrdený aj predloženými lekárskymi správami. Obžalovaný k tomuto útoku uviedol, že ho poškodená vyprovokovala, nakoľko mu pri hádke stiahla okuliare z tváre. Zároveň priznal konflikty s poškodenou v periodicite raz za mesiac. Svedkyňa M. P. potvrdila, že videla poškodenú s modrinami a poškodená sa jej sťažovala na spolužitie s obžalovaným, na hádky, na bitky zo strany obžalovaného a uviedla jej, že sa chce s ním rozviesť. Bola prítomná pri hádkach poškodenej a obžalovaného, kedy si vzájomne nadávali. Obžalovaný poškodenej nadával že je tučná, tlstá, pričom poškodená sa cítila ponížená. Na deti obžalovaný nakričal keď neposlúchali, občas im dal aj pohlavok. Svedkyňa N. E. potvrdila, že v Chalmovej na chate videla obžalovaného, ako sa hádal s jedným chlapcom z dvojčiek, pričom mu dal facku a syn padol na zem. Na dotaz poškodenej jej o tomto incidente povedala. Svedkyňa G. M., ktorá bola pri riešení konfliktu, kedy obžalovaný mal dať facku poškodenej na natáčaní uviedla, že z reakcie obžalovaného pri riešení uvedeného konfliktu vyrozumela, že sa jedná o spôsob riešenia konfliktných situácií, ktorý nie je ojedinelý. Poškodená sa jej sťažovala na nezáujem obžalovaného a zdôverila sa o agresívnom správaní obžalovaného, ako aj o strachu z obžalovaného a o stupňovaní sa nepriateľstva obžalovaného voči poškodeným. Svedkyňa P. O. potvrdila, že obžalovaný bol k svojim deťom veľmi hrubý, prísny a mal až agresívny štýl rozhovorov s deťmi. Svedok O. R. D., syn obžalovaného z prvého manželstva uviedol, že poškodená vyvolávala hádky, obžalovaný bol nervózny. Keď svedok videl, že to bolo medzi obžalovaným a poškodenou vyhrotené, tak sa ich snažil rozohnať, aby sa nepobili. Pobíť sa zvykli málokedy. Obžalovaný mu dal slabšiu facku a občas sa mu ušla aj nejaká nadávka. Svedkyňa A. O. potvrdila, že sa jej poškodená sťažovala na obžalovaného a mala z neho strach. Svedkyňa Q. B. potvrdila, že približne trikrát počula hádky obžalovaného s poškodenou a zároveň samotná poškodená jej hovorila, že ju obžalovaný bije. Zo zabezpečenej SMS komunikácie vyplynuli skutočnosti uvádzané poškodenou, kedy ju obžalovaný opakovane nevyžiadane kontaktoval a zisťoval si o nej informácie nie v rozsahu, v akom uvádzal obžalovaný (informácie o deťoch), ale informácie o aktuálnych partneroch poškodenej, že sa k nim aj napriek civilnému zákazu priblíženia vráti. Výpoveď poškodenej v časti útoku zo dňa 25.04.2010 bola potvrdená lekárskou správou z toho istého dňa, kedy lekárske vyšetrením bol zistený hematóm na ľavej časti tváre a poškodený zub.

Výpovede svedkov, ktoré svedčili len v prospech obžalovaného (výpovede svedkov –L. D. a A. D.) – rodinní príslušníci obžalovaného súd považoval za snahu pomôcť obžalovanému - svojmu otcovi/ synovi kvôli stále pretrvávajúcim väzbám na obžalovaného, pretože bolo evidentné, že títo svedkovia pri svojich výpovediach, pri ktorých bolo mimochodom markantné, že prebrali rétoriku svojho otca vo vzťahu k poškodenej, ktorá mala úmyselne vyvolávať hádky a snažiť sa pripraviť obžalovaného o majetok. Súd tieto výpovede vzhľadom na ich obsah a väzby na obžalovaného nepovažoval za hodnoverné, považoval ich len za snahu neublížiť obžalovanému.

Pokiaľ išlo o ďalšie dôkazy, ktoré mali svedčiť v prospech obžalovaného (výpovede svedkov Q. Q., N. Q. A., N. S. Q.), bolo potrebné poukázať na to, že išlo najmä o výpovede svedkov a o príbuznú, resp. známych obžalovaného, ktoré z hľadiska dôkaznej sily však neboli tak významné práve kvôli väzbám na obžalovaného ako tie dôkazy, ktoré obžalovaného usvedčili, keďže nežili s obžalovaným a poškodenými v spoločnej domácnosti, preto nemohli poznať skutočnú „tvár“ obžalovaného. Tu treba jednoznačne uviesť, že poškodení N. L. O. a maloletý L. D. v podstate zhodne uviedli, že na verejnosti sa obžalovaný správal „normálne“ a je potrebné poukázať na notoricky známu skutočnosť, že „navonok sa tyran javí ako slušný, poctivý, ale doma, keď ho nikto nepozoruje, tak sa tak nespráva a úplne mení charakter svojej osoby“.

Vykonané dokazovanie tak umožnilo súdu bezpečne a nado všetky pochybnosti ustáliť, že skutok, ktorý sa stal a je trestným činom, spáchal obžalovaný, ktorý bol ku svojmu protiprávnemu konaniu voči poškodeným N. L. O. a maloletým L. a C. D. nekritický, nepripúšťal žiadnu vinu, s výnimkou útoku na poškodenú zo dňa 25.04.2010, pred súdom rezolútne a opakovane vyhlasoval, že obvinenie si na neho vymyslela poškodená aby mu zabránila domáhať sa majetkového vyporiadania po rozvode a pretože si našla frajerov, on nikdy nikoho netýral, ani fyzicky ani psychicky, o deti sa staral, mal ich všetky rád. V tomto smere súd zdôraznil, že konanie obžalovaného nemá preukázané len na základe výpovede poškodenej, čo nie je pri takýchto trestných činoch neobvyklé, avšak v danom prípade je obžalovaný usvedčovaný aj ďalšími poškodenými, svedkami a inými vykonanými dôkazmi. Tento postoj obžalovaného však nakoniec vyplynul aj zo znaleckých posudkov na obžalovaného. V zmysle znaleckého posudku Mgr. Mariany Ťapušíkovej má obžalovaný nezrelú a nízku sebareflexiu, nízku mieru sebakritičnosti, a bola zistená tendencia k modifikácii prezentovaného obrazu o sebe sociálne želateľnejším smerom a tendencia k bagatelizácii a racionalizácii vlastných negatív. Jeho vzťah k blízkym

osobám je charakteristický nízkou mierou empatie, egocentrickým nastavením s plytším emocionálnym zdieľaním, vzťah obvineného a poškodenej nestál tak pred uzatvorením manželstva, ako ani po jeho uzatvorení na hlbšej emočnej väzbe, zdieľaní a akej takej harmónii, zrejme ani na bazálnej miere prejavovanej partnerskej úcty a rešpektu, naopak významne bol sýtený zastúpenou povrchnosťou, prvkami afektívnej a impulzívnej reaktibility, postupným nárastom frustrácie, na ktorej svojej podiel niesol aj výrazný vekový rozdiel manželov. Motiváciu obžalovaného ako najpravdepodobnejšiu určila znalkyňa ako situačne podmienenú afektívnu reaktibilitu s agresívnym priebehom (konanie v afekte), bez ukazovateľov akejkoľvek formy patologického motívu. U obžalovaného boli zistené afektívne rysy agresie. Obžalovaný bol z pohľadu intelektu schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania. V zmysle znaleckého posudku PhDr. Mgr. Eleny Fortis má obžalovaný osobnosť s epizodickými poruchami prispôsobivosti, so znakmi morálnej uvoľnenosti. Obžalovaný má tendenciu skrývať sa, zatajovať svoju skutočnú podstatu, s disimulačnými sklonmi a s tendenciou k pseudológii, viac-menej vedome hrá určitú úlohu. Obžalovaný má sklony k agresívnemu správaniu. V afektívne napätých situáciách možno od neho očakávať neadekvátne správanie, konfliktami sprevádzanej prispôsobivosti. V kritických situáciách v správaní s regresnými prejavmi, v dôsledku čoho má sklony k viac uvoľnenej, menej brzdennej agresivite, k nebrzdenej impulzivite a k afektívnej odbrzdenosti, ktorá nevyklučuje možnosť situačného násilného konania. Špecifickú vierohodnosť výpovede obžalovaného znalkyňa zhodnotila ako zníženú. Obžalovaný má k poškodenej negatívny emocionálny vzťah, devaluje ju. Za svoje deti označuje len synov z prvého manželstva. Synov (dvojičky) z manželstva s poškodenou vytesňuje. Ako najpravdepodobnejšiu motiváciu konania obžalovaného znalkyňa určila motiváciu podmienenú osobnosťami negatívami, ktoré sú aj možné spúšťače takéhoto správania obžalovaného.

Obžalovaný na svoju obranu opakoval, že poškodená si po odvysielaní extrémnych premien v roku 2019 začala vyhľadávať partnerov. Súd uviedol, že z vykonaného dokazovania nevyplynuli skutočnosti uvádzané obžalovaným, naopak z vykonaných vypočtov svedkov (G. M., Q. Q.) vyplynulo, že poškodená si počas nakrúcania extrémnych premien nehľadala nové známosti, a ani o nové známosti neprejavovala záujem. Uvedenému nenasvedčovala ani obžalovaným predložená SMS správa od neznámeho odosielateľa zo dňa 06.01.2021. Práve naopak, poškodená sa snažila zlepšiť ich vzťah. Súd k tomuto uviedol, že hoc by poškodená bola obžalovanému neverná, čo v konaní nebolo preukázané, obžalovaný nemal absolútne žiadne právo týrať poškodenú a byť voči nej násilnícky.

Obžalovaný zároveň uvádzal, že poškodená si na neho vymyslela týranie z dôvodu, aby mu zabránila domáhať sa vyporiadania spoločného majetku po rozvoze, nakoľko mu mala poškodená vybrať z jeho termínovaného účtu v rokoch 2017 až 2019 peniaze v celkovej hodnote 117.000,- Eur. Súd nezistil žiadny dôkaz svedčiaci tomu, že by poškodená mala akýkoľvek majetkový alebo iný motív okrem ňou uvádzanej snahy zabrániť obžalovanému, aby sa k nim, po uplynutí podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, vrátil (OT/24/2020), keďže obžalovaný mal v pláne zákazy priblíženia uložené mu civilným súdom ignorovať. Bolo totiž absolútne prirodzené, že pokiaľ obžalovaný v rámci podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody sa nepribližoval k poškodeným a prostredníctvom SMS správy 7 dní pred skončením tohto zákazu poškodenej písal, že sa k nim o 7 dní vráti, tak je logicky prijateľné a vysvetliteľné, že poškodená bola samotným obžalovaným prinútená vzniknutú situáciu riešiť. V tomto kontexte súd uveril vysvetleniu poškodenej, prečo pri prvom trestnom oznámení popierala týranie zo strany obžalovaného, aj keď v ňom uvádzala, že s obžalovaným mali nezhody, žiarlil na ňu, nadával jej, robil jej scény, raz-dvakrát jej dal facku a žiadala aby rešpektoval súdne rozhodnutie, avšak vypovedala tak z dôvodu, že sa hanbila, nechcela aby išiel do väzenia a chcela len, aby sa v klude rozišli ako „normálni“ ľudia. Naopak sám obžalovaný potvrdil výpoveď poškodenej, ktorá uvádzala, že sa jej obžalovaný vyhrážal podaním trestného oznámenia, čo obžalovaný aj vykonal dňa 06.04.2023.

Súd napriek takto prezentovanej obrane obžalovaného musel skonštatovať, že spôsob akým sa obžalovaný správal k poškodeným N. L. O. a mal. L. a C. D. bol, podľa vykonaného dokazovania a podľa zistení súdu, nielenže nesprávny a nevhodný, ale aj nedovolený, zakázaný a v rozpore s platným znením Trestného zákona. Zo strany obžalovaného išlo o dlhodobé, trvalé, násilné a bezcitné chovanie k vlastnej manželke L. a vlastným synom L. a C., ktoré všetci pociťovali ako ťažké prikorie. Je neprípustné, ak rodič alebo manžel ako spôsob riešenia konfliktov v rodine voči manželke alebo maloletým deťom používa ako „prostriedok komunikácie“ päste, kopance, bitie inými predmetmi a vulgárne a dehonestujúce hanlivé slová. Na tomto mieste súd opakovane zdôraznil, že formy fyzického a psychického utrpenia, vymienené v § 208 Trestného zákona, ktoré obžalovaný spôsobil poškodeným ako blízkym osobám – manželke a vlastným deťom a o ktorých všetci poškodení vypovedali, boli jednoznačne formami porušenia záujmov

chránených Trestným zákonom, pričom zákon nevyžaduje, aby u poškodených osôb vznikol následok na zdraví, respektíve aby bol bezpodmienečne zistený aj syndróm týranej osoby, ale postačuje preukázanie, že obžalovaný svojím hrubým a bezohľadným správaním spôsobil poškodeným ťažké príkorie, ktoré v danom prípade súd jednoznačne zistil.

Obžalovaný tak ako trestne zodpovedný subjekt s plne zachovanými rozpoznávacími a ovládacími schopnosťami v čase skutku (oboznámený znalecký posudok z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých) úmyselne spôsobil psychické a fyzické utrpenie svojej manželke a svojim dvom synom pričom úmysel a zámer spôsobiť takéto utrpenie bol jednoznačne preukázaný spôsobom a intenzitou ako aj dĺžkou času, po ktorý tak opakovane robil. Závažnosť konania obžalovaného bola teda daná jednak rozsahom (formy objektívneho konania obžalovaného popísané v skutkovej vete rozsudku) a jednak dĺžkou protiprávneho konania (viac ako desať rokov).

Obligatórny znak subjektívnej stránky trestného činu - zavinenie obžalovaného vyhodnotil ako úmysel priamy podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, kedy obžalovaný chcel svojím konaním porušiť záujmy chránené Trestným zákonom, tzn. záujem spoločnosti na ochrane blízkych osôb pred domácim násilím a na ochrane primárnych medziľudských vzťahoch aj medzi blízkymi osobami, pričom ani vôľová ani vedomostná zložka neboli u obžalovaného zoslabené.

Pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal súd zo základných zásad ukladania trestov, upravených v ustanovení § 34 Trestného zákona a s dôrazom na zásadu zákonnosti uložil obžalovanému trest, zohľadniac pritom všetky kritériá, ktoré sú rozhodujúce nielen pre druh trestu ale aj pre jeho výmeru, pričom v zmysle § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Súd však pri ukladaní trestu zisťoval, či existujú dôvody na tzv. mimoriadne zníženie trestu podľa §39 odsek 1 Trestného zákona. V zmysle ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona totiž možno mimoriadne znížiť trest s prihliadnutím buď na okolnosti prípadu alebo na pomery páchatel'a.

Pokiaľ ide o existenciu mimoriadnych skutkových okolností prípadu, možno pod nimi rozumieť také okolnosti, ktoré majú podstatný vplyv na spáchanie trestného činu a ktoré majú objektívny súvis s trestným činom. Tieto skutkové okolnosti teda významnou mierou pôsobia na charakter trestnej činnosti konkrétneho páchatel'a, inými slovami ide o okolnosti, ktoré pôsobili na páchatel'a trestného činu a ktoré odôvodňujú úvahu konajúceho súdu o uložení trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Obžalovaný bol uznaný za vinného z násilia dlhodobého páchaného na žene a maloletých synoch a teda niet žiadneho ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý tak obžalovaný konal. Súd neakceptuje žiadnu formu násilia páchaného na ľuďoch a pokiaľ sa takéto násilie preukáže, je nevyhnutné ho trestať v zmysle trestnoprávnych noriem. V danom prípade neexistuje žiadny dôvod, ktorý by oprávňoval obžalovaného pravidelne fyzicky napádať poškodených a správať sa k nim tak ako je uvedené v obžalobe. Súd má teda za to, že na strane obžalovaného neexistujú žiadne mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu.

Do úvahy tak teoreticky prichádzalo len mimoriadne zníženie trestu s prihliadnutím na pomery páchatel'a. Tu však treba uviesť, že v konaní pred súdom (na hlavnom pojednávaní) nebol vykonaný žiadny taký dôkaz, ktorý by preukazoval mimoriadnosť (výnimočnosť) pomerov na strane obžalovaného, vo vzťahu ku ktorým by uloženie trestu v zákonom určenom rozpätí bolo pre neho neprimerane prísne a pre zabezpečenie ochrany spoločnosti nadbytočné. Pod mimoriadnymi (výnimočnými) okolnosťami daného prípadu treba rozumieť také okolnosti (pomery) páchatel'a, ktorých mimoriadnosť (výnimočnosť) je zjavná na prvý pohľad a nie je potrebné na ňu osobitne upozorňovať. Malo by ísť o také okolnosti (pomery), ktoré sa obvykle nevyskytujú, keďže sú niečím mimoriadnym. Obžalovaný bol v minulosti dvakrát súdne trestaný (v oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, aj keď táto skutočnosť nie je premietnutá do zápisu pod č. 2 v odpise registra trestov, avšak obžalovaný peňažný trest zaplatil dňa 21.06.2023 a v zmysle § 92 odsek 2 Trestného zákona dochádza vykonaním tohto druhu trestu k jeho zahladeniu) pričom skutočnosť, že je otcom štyroch detí, nie je ničím výnimočným. Nemožno prehliadať, že obžalovaný bol násilný k svojej manželke a maloletým deťom, konal po dlhší čas (10 rokov), pričom obžalovaný od ďalšieho pokračovania v páchaní tejto závažnej trestnej činnosti upustil nedobrovoľne len preto, lebo bol odhalený, zadržaný a väzba mu bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Obžalovaný napokon na žiadne mimoriadne okolnosti prípadu, resp. svoje pomery ani nepoukazoval, keďže trestnú činnosť popieral.

Súd teda pri ukladaní trestu neaplikoval ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Na strane obžalovaného možno konštatovať, že neexistuje žiadna poľahčujúca ani priťažujúca okolnosť. Súd preto ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v zmysle trestnej sadzby uvedenej v § 208 odsek 3 Trestného zákona (7 rokov – 15 rokov).

Druh trestu bol v danom prípade jednoznačne určený zákonným ustanovením § 208 odsek 3 Trestného zákona, účinného v čase spáchania skutku, kedy s poukazom na § 34 odsek 6 Trestného zákona nebolo možné obžalovanému uložiť iný druh trestu, než trest odňatia slobody, nakoľko horná hranica trestnej sadzby zreteľne prevyšovala päť rokov (trestná sadzba pri tomto zločine bola určená výmerou na 7 rokov až 15 rokov).

Súd uložil obžalovanému trest na sedem rokov, t.j. na samej spodnej hranici základnej trestnej sadzby nepodmienečne, prihliadajúc na spôsob vykonania činu a následky týmto činom spôsobené (nedošlo k ublíženiu na zdraví ani u jedného z poškodených). Ako už súd uviedol vyššie, súd neakceptuje žiadnu formu násillia páchaného na ľuďoch. Uložený trest odňatia slobody má teda nielen pozitívne vplývať na obžalovaného, ktorého je potrebné prevychovať, aby sa takého konania v budúcnosti vyvaroval, ale má preventívne pôsobiť aj na ostatných páchatel'ov a prípadne ich odradiť od páchania ďalšej trestnej činnosti.

Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona z dôvodu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd o škode nerozhodoval, pretože poškodení si nárok na náhradu škody neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.